Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
No 27 2 JULI 1960 35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Sinds vorige week heb ik een andere buurjongen. Brammetje, over wie ik jullie wel 'ns verteld heb, is met zijn vader en moeder verhuisd. Het huis naast dat van mij heeft niet lang leeg gestaan. De volgende dag al woonden er weer mensen in. Een hele familie: vader, moeder, drie meisjes en één jongetje, Michieltje.

Binnen een week was Michieltje de beste vriendjes met alle jongens uit de buurt en kon je hem iedere dag op straat zien spelen. Gisteren waren ze „verstoppertje" aan 't doen.

Nu kende Michieltje nog niet alle schuilhoekjes in de straat en daarom kon hij zo gauw niets vinden, waar hij zich kon verstoppen. Maar opeens zag hij een vrachtauto staan en zonder zich te bedenken kroop hij er in. Hier zouden ze hem vast niet vinden....

Op het moment dat hij dit dacht, begon de auto te rijden en met een vaart van wel vijftig kilometer per uur reed Michieltje achter in de vrachtwagen de stad door, steeds verder weg van zijn vriendjes. De chauffeur van de auto kon hij niet bereiken, dus zat er niets anders op dan maar rustig te blijven zitten en te hopen dat het niet te lang zou duren.

Twee uur lang duurde de rit. Toen stopte de vrachtauto. Michieltje kroop, stijf van 't zitten, de wagen uit en vertelde de chauffeur wat er gebeurd was. De man reed hem meteen naar het station van het dorpje, waar hij gestopt was, kocht 'n kaartje voor de jongen en zette hem op de eerste de beste trein naar huis, waar zijn ouders ongerust op hem zaten te wachten.

Dit is voor Michieltje en z'n vriendjes een goede les geweest. Ze weten nu, dat je bij spelletjes op straat beter uit de buurt van auto's kunt blijven, anders kon het nog wel 'ns verveiende gevolgen hebben! **OOM DONALD**

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" vulpotlood.

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en winnaressen van de prijsvraag in no. 20.

1e prijs: **M. Meester, Jutphaas.**

2e prijs: **R. Bonis, Amsterdam.**

3e t/m 12e prijs: H. Hulzing, **Grave**; N. Vanrusselt, **Hasselt (Blg.)**; R. J. Mantel, **Oosterbeek**; H. Briggeman, **Rockanje**; A. Stegeman, **Winterswijk**; H. Bijsterbosch, **Katwijk a. d. Rijn**; G. Hein, **Paterswolde**; Karin van Grieken, **Vogelenzang**; Jozef Scheerlinck, **Aalst (Blg.)**; B. Hooghiemstra, **Weert**.

13e t/m 22e prijs: J. v. d. Starre, **Rotterdam**; W. de Bekker, **Chaam**; C. Loogman, **Badhoevedorp**; B. Hollander, **Deventer**; Kees Laureys, **Reusel**; F. Pel, **Spijkenisse**; A. Verpoorten, **Oost-Souburg**; M. Desmet, **Antwerpen (Blg.)**; A. Pieneman, **Amersfoort**; Margriet v. d. Velden, **Rijswijk**.

De oplossing van prijsvraag no. 25 luidt: **FOTOGRAAF**.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NO 27

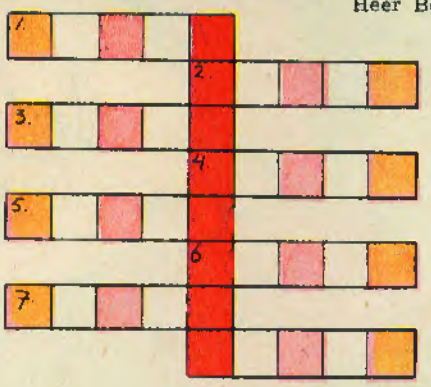

Van boven naar beneden invullen:

1. krachtig,
2. noodsein,
3. zeer hevige wind,
4. breed stuk hout,
5. twist,
6. gissen,
7. bijnaam voor een papegaai,
8. tegenovergestelde van oud.

Als je alle woorden goed hebt ingevuld, lees je in de middelste kolom van boven naar beneden een woord dat een echte zomervakantiebezigheid aanduidt. Schrijf dit woord op een briefkaart en stuur die vóór 7 juli als je in Nederland woont, aan: **Donald Duck,** Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont, aan: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.

Vermeld duidelijk je naam en adres op de briefkaart en zet in de linkerbovenhoek „oplossing 27". Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Ik weet dat jullie het reuze druk hebben op school, maar als je een minuutje over hebt, schrijf dan eens een briefje naar: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of — als je in België woont — naar: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Zet links boven in de hoek van de enveloppe: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Zullen we dit afspreken?

CORRIE SOETEMAN, ROTTERDAM. Nou, Corrie, ik kan me best indenken dat jij en je vriendinnetje veel strafwerk en standjes van de meester krijgen, als jullie de hele dag maar zitten te praten en lolletjes aan 't maken zijn! Maar ik denk dat de meester het nog vervelender vindt om jullie strafwerk te moeten geven, dan jullie het vinden om 't te moeten maken.

KLAAS EIGENHUIS, AALSMEER. Ik vind het leuk dat je me weer 'ns een briefje geschreven hebt, Klaas. Ik ben heel benieuwd hoe je overgangsrapport gaat worden.... veel beter dan je paasrapport kan het al haast niet, hè?

RAYMOND EN MONIQUE VAN MOSSEVELDE, DEURNE. Kijk, Heer Bommel denkt dat hij alles beter kan dan iedereen en dat hij veel knapper is dan iedereen en daarom is hij ervan overtuigd dat alles, wat hij zegt en doet, goed is en dat, wat Tom Poes of iemand anders zegt of doet, niét goed is! Als je begrijpt wat ik bedoel...

WIEPIE VELT, LEEUWARDEN. Je hebt wel een hele tijd moeten wachten voor je in onze Brievenbus kwam, hè? Er zijn ook zo veel jongens en meisjes, die er zo graag 'ns een keertje in zouden staan, maar nu is het voor jou tenminste zo ver! Gaat het goed op school? Wel druk zeker, niet? Doe maar ilink je best, hoor.

JOYCE SCHULTZ, HEEMSTEDE. Ik heb aan iedereen in Duckstad jouw hartelijke groeten overgebracht, Joyce, en heel speciaal aan Kwik, Kwek en Kwak, die er maar wát trots op waren dat jij hen nog 'ns extra had bedacht.

HENNIE WARNAAR, DELFT. Zo, lid van de jeugd-natuurwacht. Nee, ik had er nog nooit van gehoord, Hennie, maar ik vind het praehtig dat er nu een aantal jongens en meisjes optreden tegen natuurvernielers! En ik hoop echt dat iedere jongen en ieder meisje in Nederland en in België lid van deze natuurwacht zal worden. Dag Joyce.

WALT DISNEY'S

Katrien Duck

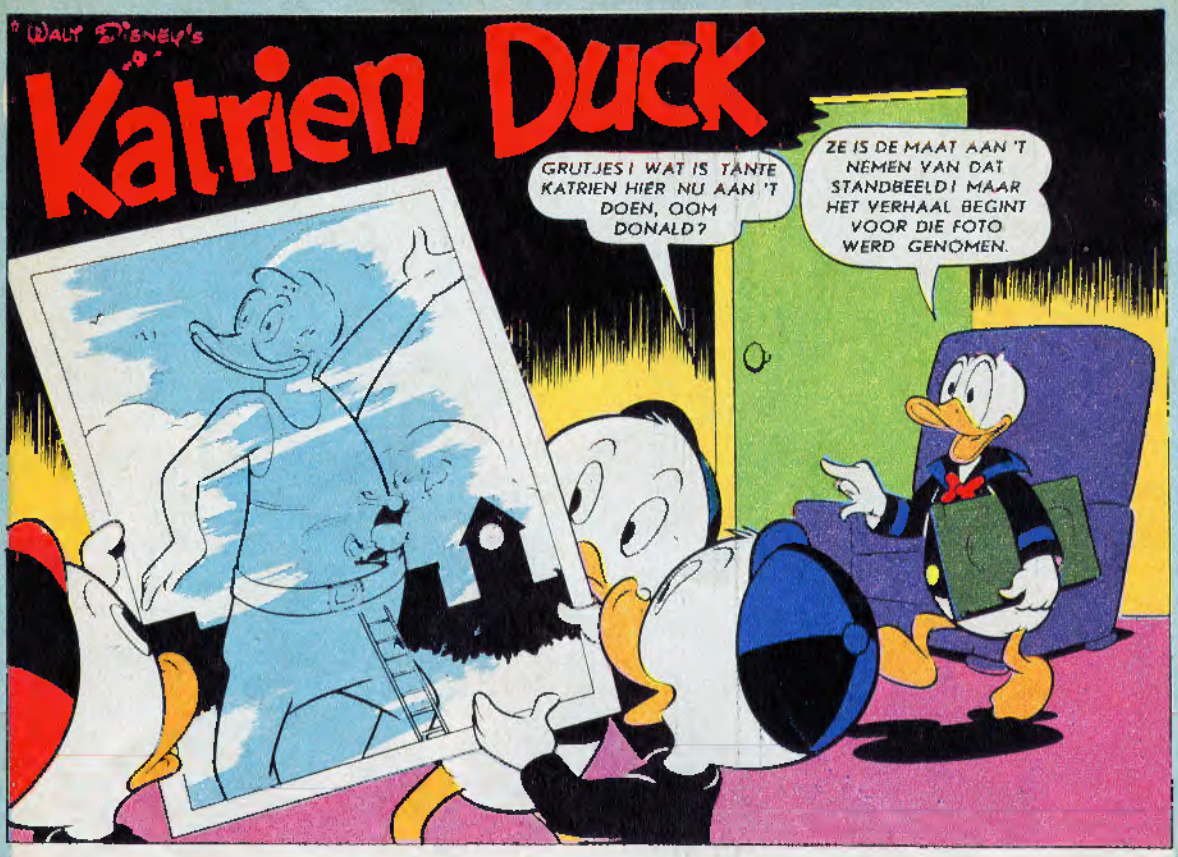

HET BEELD WERD DOOR DE BEELDHOUWER OP HET PLEIN ONTHULD.....

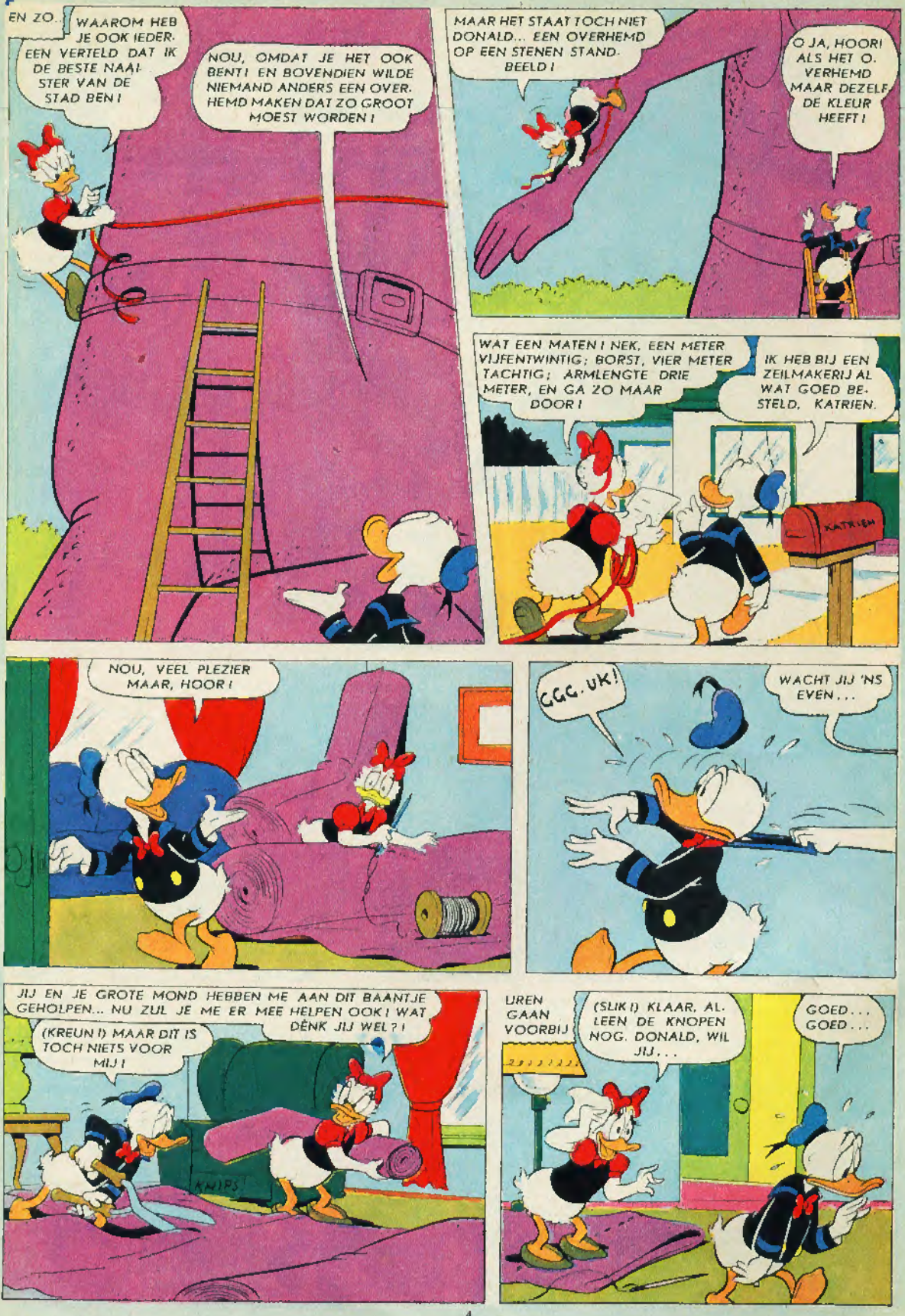
EN ZO..
WAAROM HEB JE OOK IEDER-EEN VERTELD DAT IK DE BESTE NAAI-STER VAN DE STAD BEN!
NOU, OMDAT JE HET OOK BENT! EN BOVENDIEN WILDE NIEMAND ANDERS EEN OVER-HEMD MAKEN DAT ZO GROOT MOEST WORDEN!
MAAR HET STAAT TOCH NIET DONALD... EEN OVERHEMD OP EEN STENEN STAND-BEELD!
O JA, HOOR! ALS HET O. VERHEMD MAAR DEZELF-DE KLEUR HEEFT!
WAT EEN MATEN! NEK, EEN METER VIJFENTWINTIG; BORST, VIER METER TACHTIG; ARMLENGTE DRIE METER, EN GA ZO MAAR DOOR!
IK HEB BIJ EEN ZEILMAKERIJ AL WAT GOED BE-STELD, KATRIEN.
KATRIEN
NOU, VEEL PLEZIER MAAR, HOOR!
GGG. UK!
WACHT JIJ 'NS EVEN...
JIJ EN JE GROTE MOND HEBBEN ME AAN DIT BAANTJE GEHOLPEN... NU ZUL JE ME ER MEE HELPEN OOK! WAT DENK JIJ WEL?!
(KREUN!) MAAR DIT IS TOCH NIETS VOOR MIJ!
KNIPS
UREN GAAN VOORBIJ
(SLIK!) KLAAR, AL-LEEN DE KNOPEN NOG. DONALD, WIL JIJ...
GOED... GOED...

IK WOU MAAR DAT IK DIE TIMMERMAN OPDRACHT HAD GEGEVEN DE KNOPEN VAN HET ALLERLICHTSTE HOUT TE MAKEN DAT HIJ IN HUIS HAD, ZEG!
STILSTAAN! DIE WASLIJN IS ER MOEILIJK DOORHEEN TE KRIJGEN
R-RING!
DE TELEFOON! WAAR IS DIE?
'NS EVENTJES NADENKEN...
HIER STAAT HIJ... IN DE RECHTER MOUW!
HALLO!
ALS HET DE BURGEMEESTER IS, VRAAG HEM EEN VRACHTWAGEN TE STUREN!
HET WAS DE BURGEMEESTER.... WE ZIJN NOG NIET KLAAR. ZE HEBBEN BESLOTEN DAT EEN OVERHEMD NOG NIET WAARDIG GENOEG IS...
WAT BEDOEL JE?!
NOU, KIJK, ER MOET OOK EEN PANDJESJAS VOOR HEM KOMEN, EN... EN EEN HOGE HOED OOK NOG!
IK DENK ER NIET AAN!
WE MOETEN WEL, KATRIEN... WE HEBBEN NU EENMAAL AGEZEGD!
JE HEBT GELIJK. NU MOETEN WE B ZEGGEN OOK, DONALD.
OM VIER UUR.
HÉ! KIJK EEN BEETJE UIT!
OM ACHT UUR...
GEEN GRAPJES!
IK MAAK GEEN GRAPJES! IK WAS VERDWAALD DAAR!
OM TIEN UUR...
STILTE!

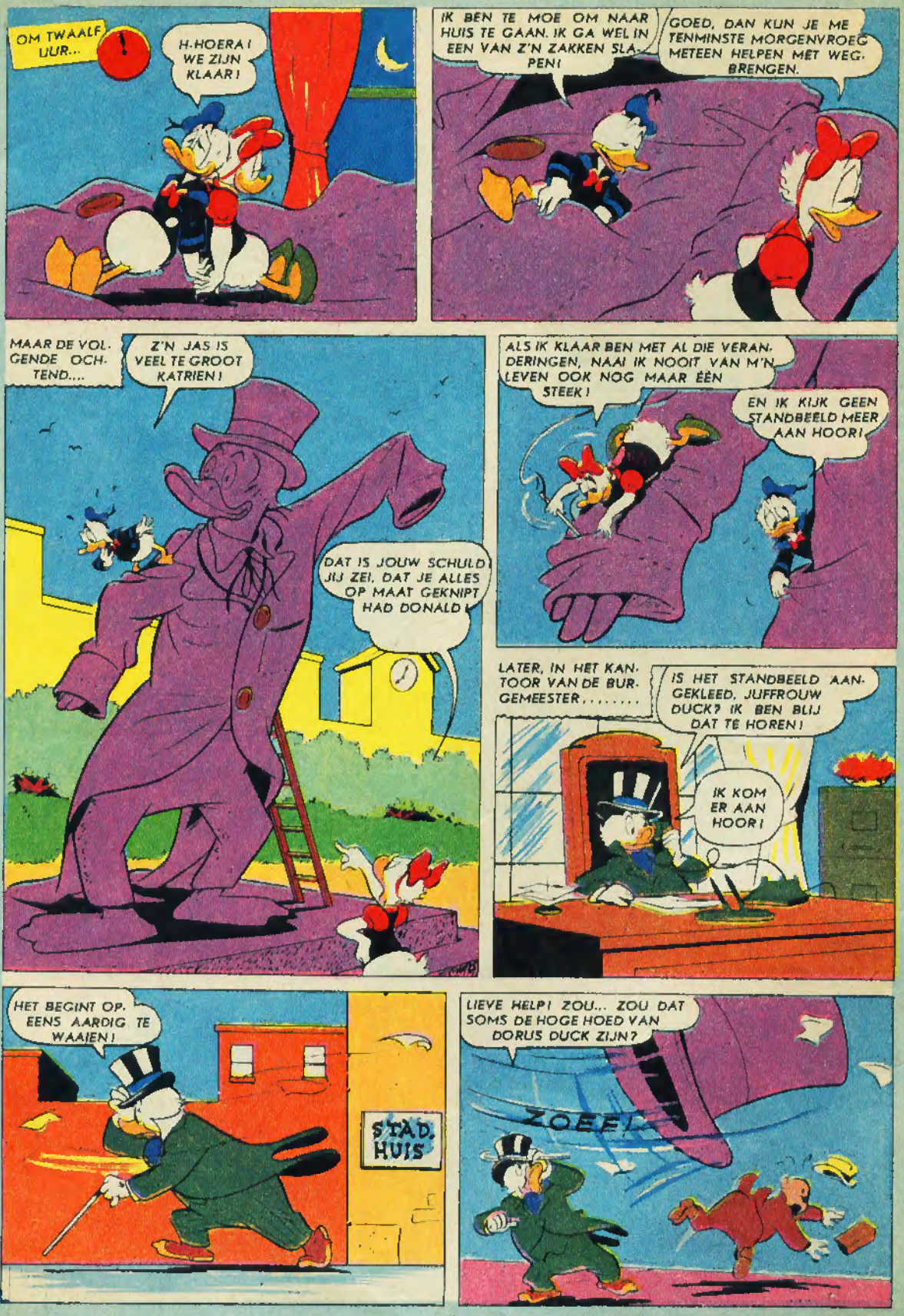
OM TWAALF UUR...
H-HOERA! WE ZIJN KLAAR!
IK BEN TE MOE OM NAAR HUIS TE GAAN. IK GA WEL IN EEN VAN Z'N ZAKKEN SLAPEN!
GOED, DAN KUN JE ME TENMINSTE MORGENVROEG METEEN HELPEN MET WEGBRENGEN.
MAAR DE VOLGENDE OCHTEND....
Z'N JAS IS VEEL TE GROOT KATRIEN!
DAT IS JOUW SCHULD JIJ ZEI, DAT JE ALLES OP MAAT GEKNIPT HAD DONALD!
ALS IK KLAAR BEN MET AL DIE VERANDERINGEN, NAAI IK NOOIT VAN M'N LEVEN OOK NOG MAAR ÉÉN STEEK!
EN IK KIJK GEEN STANDBEELD MEER AAN HOOR!
LATER, IN HET KANTOOR VAN DE BURGEMEESTER.....
IS HET STANDBEELD AANGEKLEED, JUFFROUW DUCK? IK BEN BLIJ DAT TE HOREN!
IK KOM ER AAN HOOR!
HET BEGINT OP EENS AARDIG TE WAAIEN!
STAD. HUIS
LIEVE HELP! ZOU... ZOU DAT SOMS DE HOGE HOED VAN DORUS DUCK ZIJN?
ZOEF!

FLAP!
AI!!
KIJK UIT BURGEMEESTER! BLIJFT U UIT DE BUURT VAN DIE JASPANDEN!
KONK!
WAT WAS D-DAT?!
LIEVE HELP D-DE HOED IS OP DE KLOKKETOREN TERECHT GEKOMEN!
(SLIK!) HOE MOETEN WE DIE ER OOIT NOG AF KRIJGEN!
HÉ! LAAT IEMAND ME 'NS HELPEN MET DIE JASPANDEN!!
DAT IS GEBEURD! ALS DIE DINGEN LOSHANGEN, IS HET LEVENSGEVAARLIJK OM IN HET PARK TE WANDELEN!
(KREUN!) NU IS HET NOG NIET ZOALS HET MOET ZIJN!
DAT ZOU IK TENMINSTE OOK WILLEN ZEGGEN! DORUS DUCK WAS ZO NIET GEKLEED TOEN HIJ HIER AANKWAM!
DAT WETEN WE WEL, MAAR HIJ MAG HIER NIET IN Z'N ONDERGOED STAAN.
WIE PRAAT ER HIER NOU OVER ONDERGOED! IK WAS BIJ HEM EN HET WAS HEEL HEET, MAAR HIJ LIEP NIET IN Z'N ONDERGOED, HOOR!
DE BEELDHOUWER ZEI DAT HET ZO HEET WAS DAT HET NIET ANDERS KON OF HIJ MOEST IN Z'N ONDERGOED GELOPEN HEBBEN!
HOU JE MOND 'NS, DONALD! EH... WAT DROEG DORUS DUCK VOLGENS U DAN WÉL TOEN HIJ HIER AANKWAM?
U ZULT WEL LACHEN ALS IK HET U VERTEL.....

HET WAS ZO VERSCHRIKKELIJK HEET DIE DAG, DAT HIJ EEN ZWEMBROEKJE DROEG!
WAT?! EEN ZWEMBROEKJE?
LIEVE HELP!
HMM...
MAAR DAT IS PRACHTIG! NIEMAND KAN ER BEZWAAR TEGEN HEBBEN DAT HIJ EEN ZWEMBROEKJE AAN HEEFT! EN DE WET VERBIEDT DAT OOK NIET!
IK BEGRIJP NIET WAAROM U NAAR MIJ KIJKT, BURGEMEESTER...
IK GA NOOIT MEER IETS NAAIEN HOORT U DAT?! NOOIT! NOOIT!
DAT HOEFT OOK NIET, JUFFROUW DUCK. DIT IS OP EEN GEMAKKELIJKE MANIER OP TE LOSSEN! HEUS!
WE HOEVEN ALLEEN MAAR AAN DE BEELDHOUWER TE VRAGEN OF HIJ ER NOG WAT STEEN AF WIL BEITELEN, TOT WE ZOVER ZIJN ALS WE 'T GRAAG WILLEN!
EN ZO..
HI! HI! HI! ZO IS DUS TOCH NOG ALLES NETJES VOOR ELKAAR GEKOMEN...
DONALD! IK HEB IETS VOOR JE GEMAAKT!
WAT? MAAR IK DACHT DAT JE NOOIT MEER IETS ZOU NAAIEN!
HET IS EEN TRUI... IK HEB HEM GEBREID! NIET GENAAID!
GRUTJES! IK WIST NIET DAT JE OOK EEN GOEDE BREISTER WAS!
GA DAT ASJEBLIEFT OOK NIET AAN IEDEREEN VERTELLEN! TREK DIE TRUI AAN!
ZO, NU KUN JE TENMINSTE AAN NIEMAND VERTELLEN WAT EEN GOEDE NAAISTER OF BREISTER IK BEN! TOT ZIENS, HOOR!
MFF GMPF!

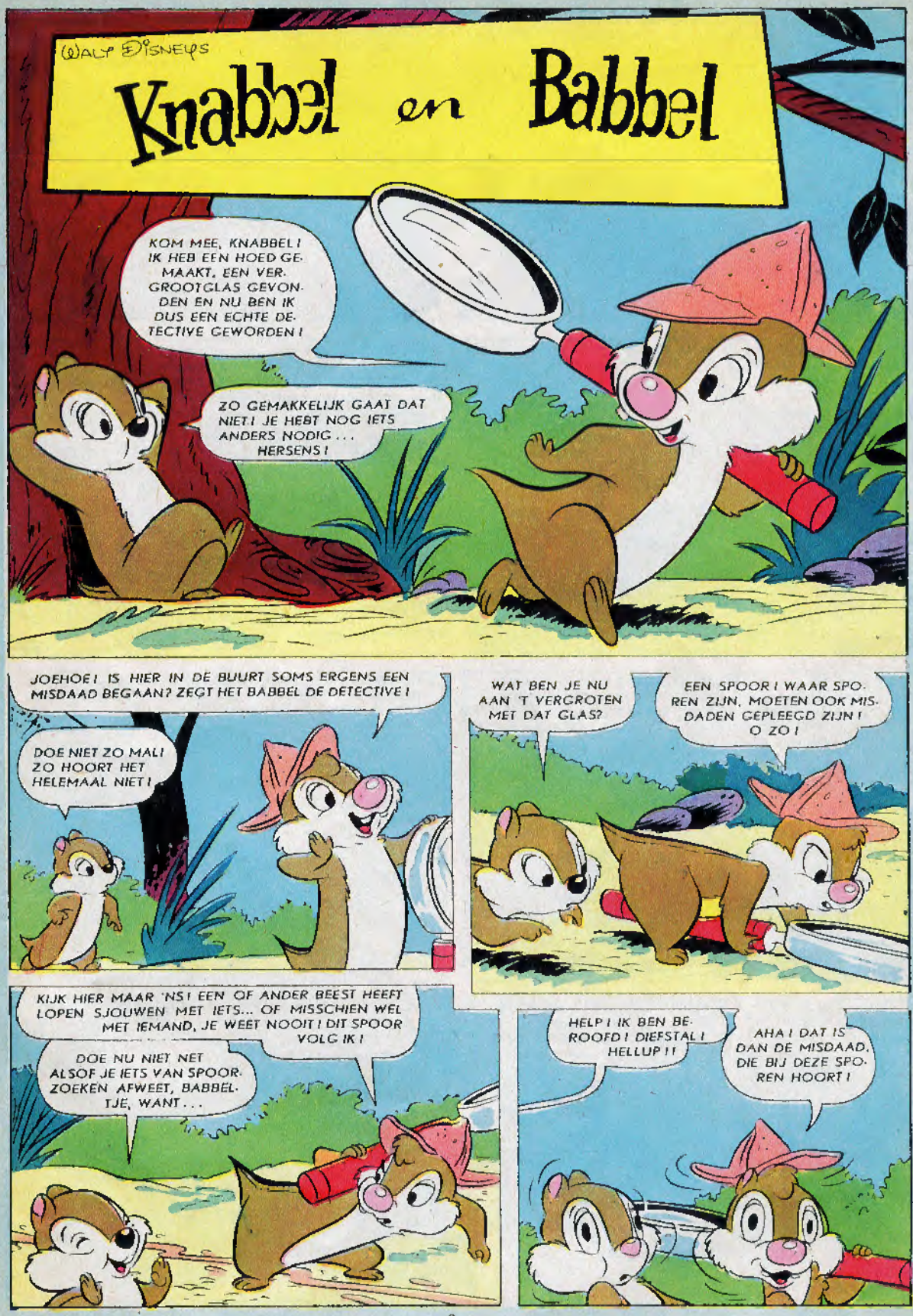
WALT DISNEY'S
Knabbel en Babbel
KOM MEE, KNABBEL! IK HEB EEN HOED GEMAAKT, EEN VERGROOTGLAS GEVONDEN EN NU BEN IK DUS EEN ECHTE DETECTIVE GEWORDEN!
ZO GEMAKKELIJK GAAT DAT NIET! JE HEBT NOG IETS ANDERS NODIG . . . HERSENS!
JOEHOE! IS HIER IN DE BUURT SOMS ERGENS EEN MISDAAD BEGAAN? ZEGT HET BABBEL DE DETECTIVE!
DOE NIET ZO MAL! ZO HOORT HET HELEMAAL NIET!
WAT BEN JE NU AAN 'T VERGROTEN MET DAT GLAS?
EEN SPOOR! WAAR SPOREN ZIJN, MOETEN OOK MISDADEN GEPLEEGD ZIJN! O ZO!
KIJK HIER MAAR 'NS! EEN OF ANDER BEEST HEEFT LOPEN SJOUWEN MET IETS... OF MISSCHIEN WEL MET IEMAND, JE WEET NOOIT! DIT SPOOR VOLG IK!
DOE NU NIET NET ALSOF JE IETS VAN SPOORZOEKEN AFWEET, BABBELTJE, WANT . . .
HELP! IK BEN BEROOFD! DIEFSTAL! HELLUP!!
AHA! DAT IS DAN DE MISDAAD, DIE BIJ DEZE SPOREN HOORT!

L-LAAT NIEMAND HET H-HUIS . . . EH . . . HET NEST, BEDOEL IK, V-VERLATEN TOT IK DAAR ALLES ONDERZ-ZOCHT HEB!
HIER IS NIEMAND, ALLEEN IK! EN IK BEN BESTOLEN!
HIER LAG M'N ENIGE EI! EN NU IS HET WEG! GESTOLEN!
EEN EI! MAAR DAN IS HET GEEN GEWONE DIEF GEWEEST! HET IS EEN KINDERDIEF!
KUNT U DE BE-SCHRIJVING VAN HET EI GEVEN, ME-VROUW?
NOU, HET WAS ROSE . . . EN ZO'N BEETJE EI-VOR-MIG, HÉ?
EEN KWARTIERTJE GE-LEDEN LAG HET NOG MIDDEN IN HET NEST!
ZEG, MOET JE NU HIER IN DE BUURT NIET NAAR SPOREN GAAN ZOEKEN?
MATUURLIJK NIET! IK HAD TOCH AL EEN SPOOR GEVONDEN! DAT HOEF IK NU AL-LEEN MAAR TE GAAN VOLGEN!
KIJK MAAR! DIE STREEP TUSSEN DE VOETSPOREN IS NATUURLIJK VAN HET EI, DAT HIJ ACHTER ZICH AAN HEEFT GESLEEPT! HET WAS TE ZWAAR OM TE DRAGEN!
JE KON WEL EENS GE-LIJK HEBBEN, ZEG! JE BENT TOCH NIET ZO DOM ALS JE ER UIT-ZIET!
HIJ HEEFT ZICH DAAR IN DIE HOLLE BOOM VERSTOPT. HIJ DACHT ZEKER DAT HIJ ONS OM DE TUIN KON LEIDEN, MAAR DAAR TRAPPEN WIJ NIET IN!
IK BEN BENIEUWD WAT VOOR EEN BEEST HET IS! AAN HET SPOOR TE ZIEN IS HIJ NIET GROOT!
AHA! DAAR HEB JE HEM! IK ARRESTEER JE, JIJ GEMENE BOEF VAN EEN MUIS!
UH? MAAR IK HEB HELEMAAL NIETS GE-DAAN!
HIJ GAAT ER VANDOOR, KNABBEL! HIJ ONTVLUCHT! HIJ ONTSNAPT!
MOET JE HEM ZIEN SPRIN-GEN! EN WAT EEN LANGE STAART!
HOP!

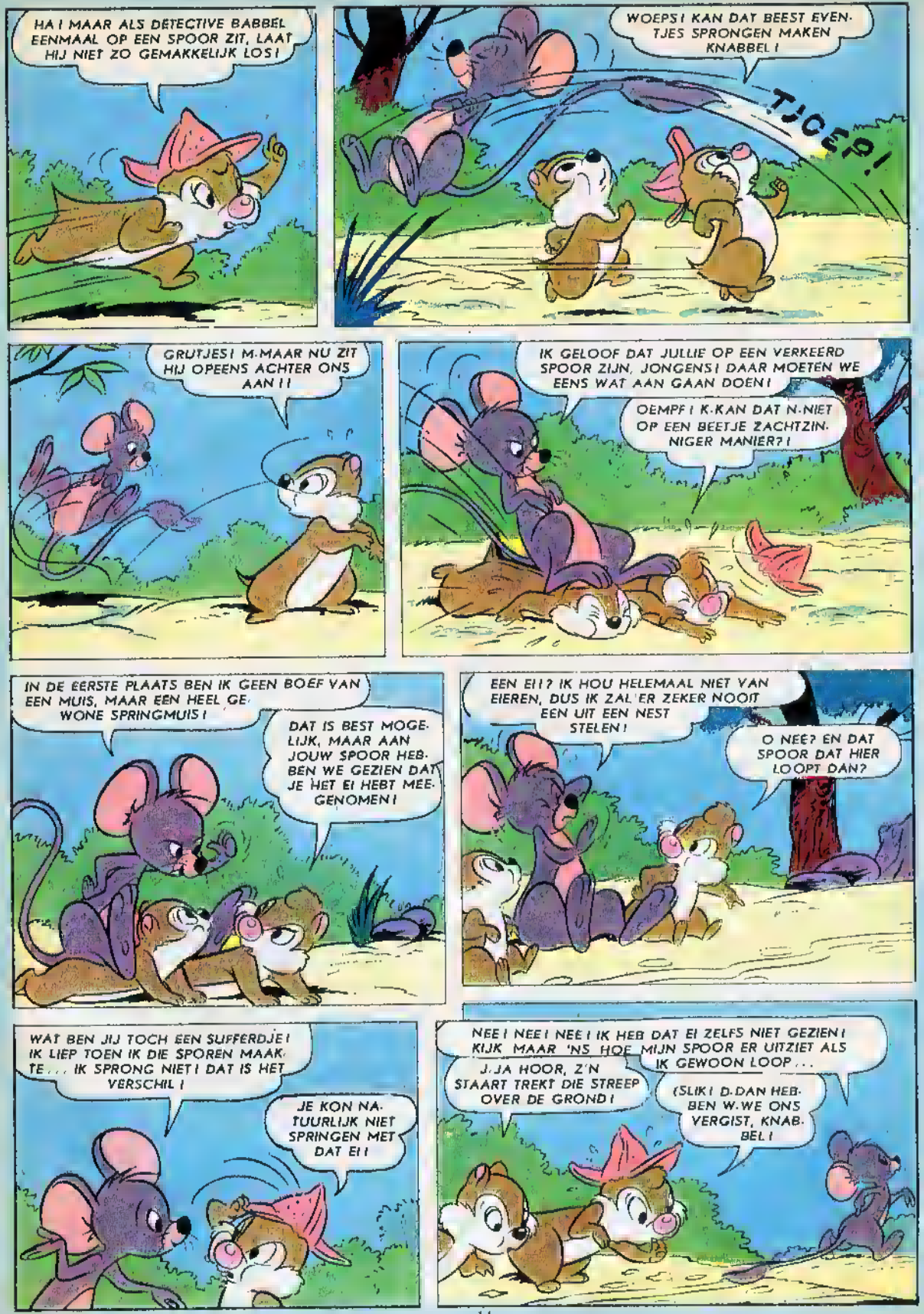
HA! MAAR ALS DETECTIVE BABBEL EENMAAL OP EEN SPOOR ZIT, LAAT HIJ NIET ZO GEMAKKELIJK LOS!
WOEPS! KAN DAT BEEST EVEN-TJES SPRONGEN MAKEN KNABBEL!
TJOEP!
GRUTJES! M-MAAR NU ZIT HIJ OPEENS ACHTER ONS AAN!!
IK GELOOF DAT JULLIE OP EEN VERKEERD SPOOR ZIJN, JONGENS! DAAR MOETEN WE EENS WAT AAN GAAN DOEN!
OEMPF! K-KAN DAT N-NIET OP EEN BEETJE ZACHTZIN-NIGER MANIER?!
IN DE EERSTE PLAATS BEN IK GEEN BOEF VAN EEN MUIS, MAAR EEN HEEL GE-WONE SPRINGMUIS!
DAT IS BEST MOGE-LIJK, MAAR AAN JOUW SPOOR HEB-BEN WE GEZIEN DAT JE HET EI HEBT MEE-GENOMEN!
EEN EI!? IK HOU HELEMAAL NIET VAN EIEREN, DUS IK ZAL 'ER ZEKER NOOIT EEN UIT EEN NEST STELEN!
O NEE? EN DAT SPOOR DAT HIER LOOPT DAN?
WAT BEN JIJ TOCH EEN SUFFERDJE! IK LIEP TOEN IK DIE SPOREN MAAK-TE... IK SPRONG NIET! DAT IS HET VERSCHIL!
JE KON NA-TUURLIJK NIET SPRINGEN MET DAT EI!
NEE! NEE! NEE! IK HEB DAT EI ZELFS NIET GEZIEN! KIJK MAAR 'NS HOE MIJN SPOOR ER UITZIET ALS IK GEWOON LOOP...
J-JA HOOR, Z'N STAART TREKT DIE STREEP OVER DE GROND!
(SLIK! D-DAN HEB-BEN W-WE ONS VERGIST, KNAB-BEL!

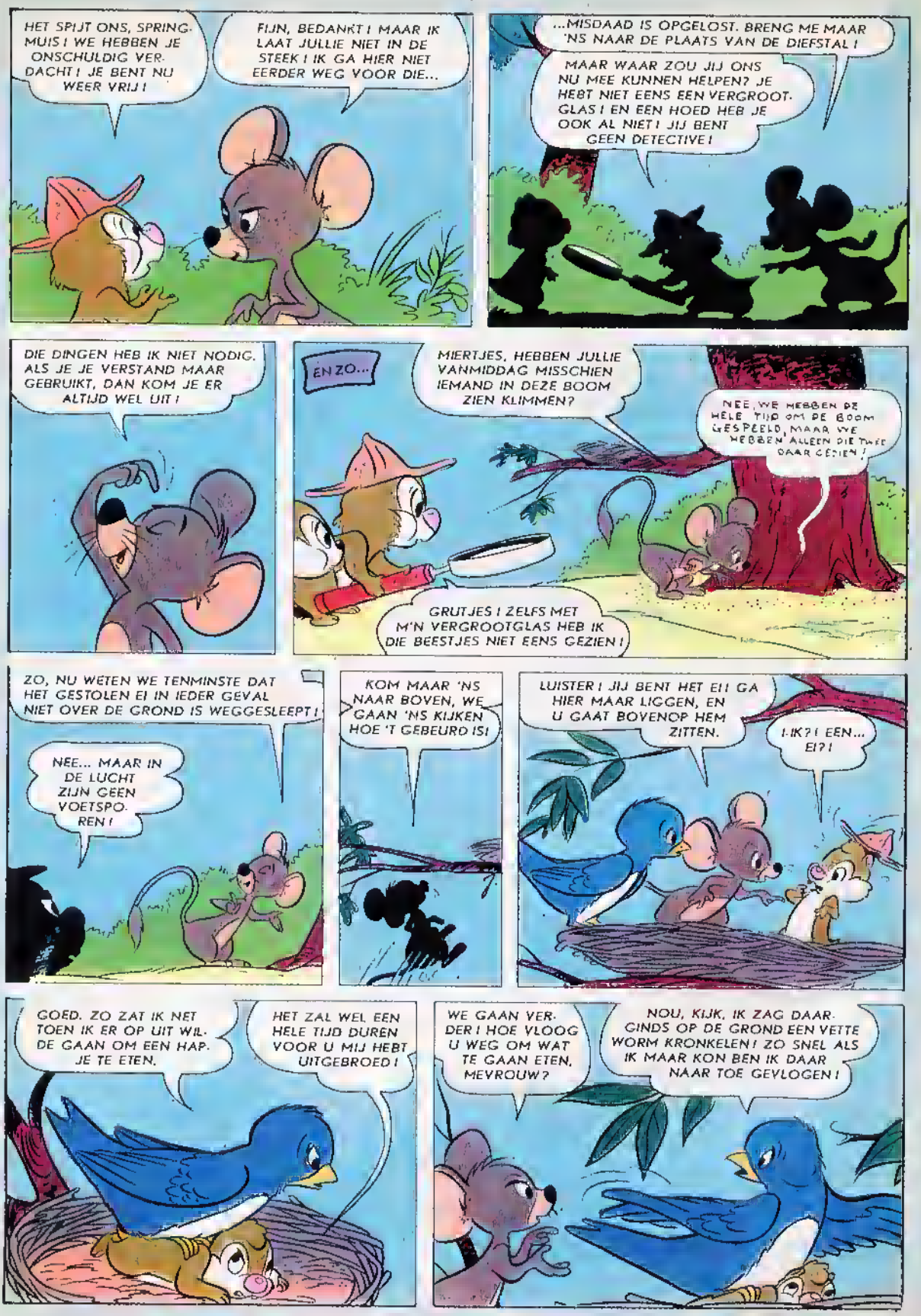
HET SPIJT ONS, SPRINGMUIS! WE HEBBEN JE ONSCHULDIG VERDACHT! JE BENT NU WEER VRIJ!
FIJN, BEDANKT! MAAR IK LAAT JULLIE NIET IN DE STEEK! IK GA HIER NIET EERDER WEG VOOR DIE...
...MISDAAD IS OPGELOST. BRENG ME MAAR 'NS NAAR DE PLAATS VAN DE DIEFSTAL!
MAAR WAAR ZOU JIJ ONS NU MEE KUNNEN HELPEN? JE HEBT NIET EENS EEN VERGROOT. GLAS! EN EEN HOED HEB JE OOK AL NIET! JIJ BENT GEEN DETECTIVE!
DIE DINGEN HEB IK NIET NODIG. ALS JE JE VERSTAND MAAR GEBRUIKT, DAN KOM JE ER ALTIJD WEL UIT!
EN ZO...
MIERTJES, HEBBEN JULLIE VANMIDDAG MISSCHIEN IEMAND IN DEZE BOOM ZIEN KLIMMEN?
NEE, WE HEBBEN DE HELE TIJD OM DE BOOM GESPEELD, MAAR WE HEBBEN ALLEEN DIE TWEE DAAR GEZIEN!
GRUTJES! ZELFS MET M'N VERGROOTGLAS HEB IK DIE BEESTJES NIET EENS GEZIEN!
ZO, NU WETEN WE TENMINSTE DAT HET GESTOLEN EI IN IEDER GEVAL NIET OVER DE GROND IS WEGGESLEEPT!
NEE... MAAR IN DE LUCHT ZIJN GEEN VOETSPOREN!
KOM MAAR 'NS NAAR BOVEN, WE GAAN 'NS KIJKEN HOE 'T GEBEURD IS!
LUISTER! JIJ BENT HET EI! GA HIER MAAR LIGGEN, EN U GAAT BOVENOP HEM ZITTEN.
I-IK?! EEN... EI?!
GOED. ZO ZAT IK NET TOEN IK ER OP UIT WILDE GAAN OM EEN HAP. JE TE ETEN.
HET ZAL WEL EEN HELE TIJD DUREN VOOR U MIJ HEBT UITGEBROED!
WE GAAN VERDER! HOE VLOOG U WEG OM WAT TE GAAN ETEN, MEVROUW?
NOU, KIJK, IK ZAG DAARGINDS OP DE GROND EEN VETTE WORM KRONKELEN! ZO SNEL ALS IK MAAR KON BEN IK DAAR NAAR TOE GEVLOGEN!

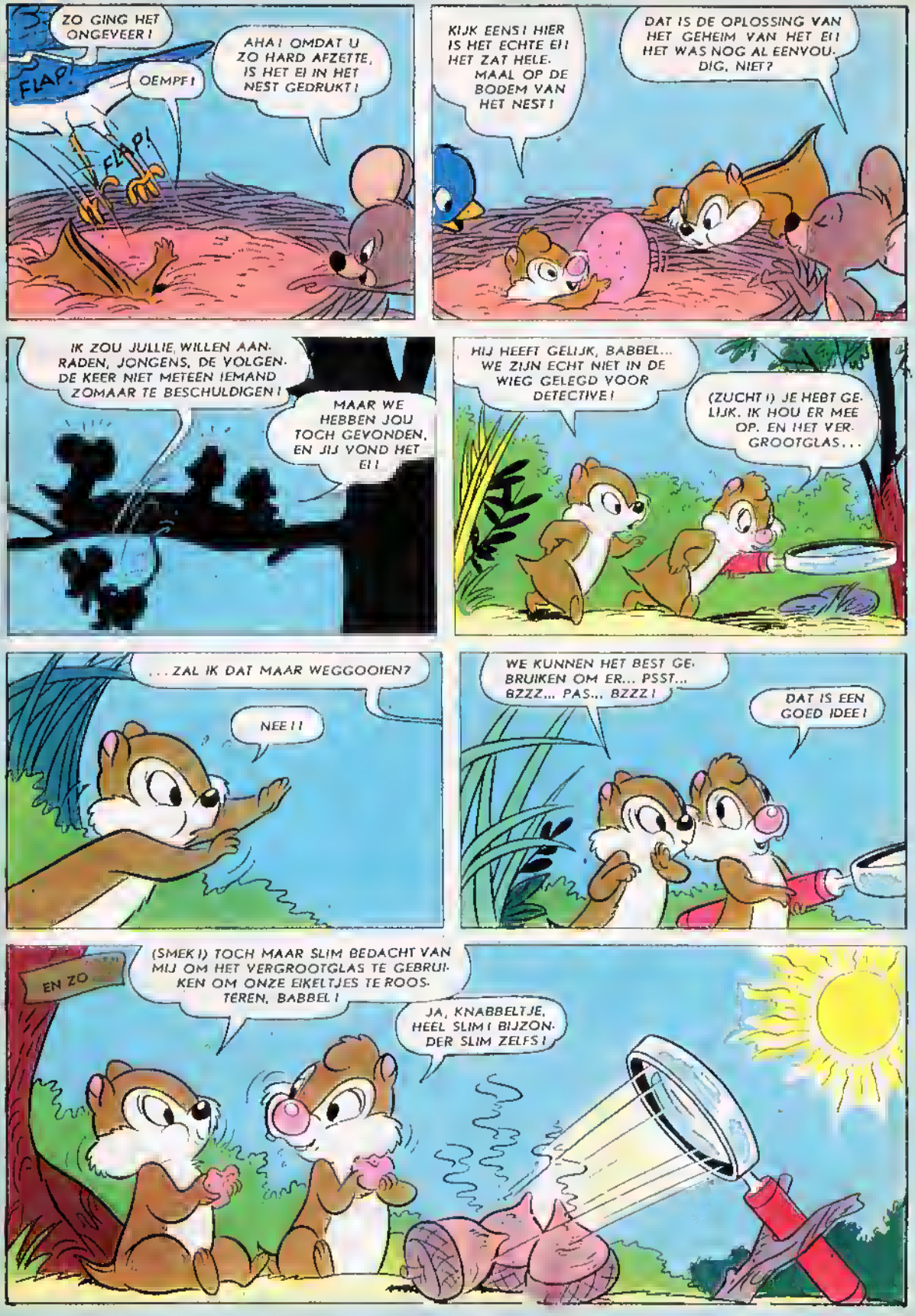
ZO GING HET ONGEVEER!
FLAP!
OEMPF!
AHA! OMDAT U ZO HARD AFZETTE, IS HET EI IN HET NEST GEDRUKT!
FLAP!
KIJK EENS! HIER IS HET ECHTE EI! HET ZAT HELEMAAL OP DE BODEM VAN HET NEST!
DAT IS DE OPLOSSING VAN HET GEHEIM VAN HET EI! HET WAS NOG AL EENVOUDIG, NIET?
IK ZOU JULLIE WILLEN AANRADEN, JONGENS, DE VOLGENDE KEER NIET METEEN IEMAND ZOMAAR TE BESCHULDIGEN!
MAAR WE HEBBEN JOU TOCH GEVONDEN, EN JIJ VOND HET EI!
HIJ HEEFT GELIJK, BABBEL... WE ZIJN ECHT NIET IN DE WIEG GELEGD VOOR DETECTIVE!
(ZUCHT!) JE HEBT GELIJK. IK HOU ER MEE OP. EN HET VERGROOTGLAS...
...ZAL IK DAT MAAR WEGGOOIEN?
NEE!!
WE KUNNEN HET BEST GEBRUIKEN OM ER... PSST... BZZZ... PAS... BZZZ!
DAT IS EEN GOED IDEE!
EN ZO
(SMEK!) TOCH MAAR SLIM BEDACHT VAN MIJ OM HET VERGROOTGLAS TE GEBRUIKEN OM ONZE EIKELTJES TE ROOSTEREN, BABBEL!
JA, KNABBELTJE, HEEL SLIM! BIJZONDER SLIM ZELFS!

PIPO en de verdwenen FAKIR

door WIM MEULDIJK

4. IN HET HUIS VAN SJEIK ALI BEN GHALI

In het circus Frivola, waar Pipo en Klukkluk werken komt een vreemde bezoeker; een echte Arabische Sjeik. Hij is niet aan het lachen te maken tot het moment, waarop Klukkluk per ongeluk een pijl door de hoed van de directeur schiet. De Sjeik vindt dat zo leuk, dat hij Pipo en Klukkluk uitnodigt voor een feestmaal. De directeur is vreselijk jaloers....

MAMMALOE!" roept Pipo, „wil je mijn flabberdoedas even strikken! Die das zit zo slordig als een ouwe vaatdoek, ik kan niet als een voddenbaal op bezoek gaan bij die Arabische meneer!"
„Doe het zelf maar, Pipo," zegt Mammaloe, ik heb het veel te druk!" Ze haalt twintig krulspelden uit haar lokken en kijkt door het raam. „Waar blijft Klukkluk nou," zegt ze. „Straks komt de auto van die deftige Sjeik en dan is Klukkluk er nog niet! O, Pipo, ik ben zo opgewonden, ik ben nog nooit eerder op bezoek geweest. Wat zouden we eten, oh, Pipo, wat zit je das slordig, kom hier!" Mammaloe praat aan een stuk door, maar ze blijft midden in een zin stegen als de bel gaat.... „De auto!" roept Pipo, maar het is Klukkluk met zijn zondagse Indianenpak aan! Hij heeft een schoon veertje op en zijn handen heeft hij gewassen, 't is werkelijk een keurige Indiaan!
„Oef," zegt hij. „Goeiemiddag, Pipo, dag Mammaloe! Snelvoetige Indiaan groeten bleekgezichten! Ugh! Krijg ik een boterham met pindakaas en muisjes alsjeblieft?"
„Klukkluk," roept Mammaloe, „wil je een boterham? Hoe kom je daar nu bij! Kom hier, ik zal je haar doen! We gaan toch lekker eten bij die deftige Sjeik!"
„Nou ja, neel" stamelt Klukkluk. Die meneer de Sjeik keken zo griezelig uit z'n ogens, de wereld is vol rare personens waar Klukkluk niks mee te maken wil hebben! Gaan jullie maar samen, dan blijft Klukkluk hier.... eh.... om.... eh.... om op het huis te passen!"
Pipo begint hard te lachen. Hij zegt dat Klukkluk een bangbroek is en dat hij mee moet, want dat de Sjeik hem ook uitgenodigd heeft en dat Klukkluk niet hier hoeft te blijven. „Afgesproken," roept Pipo, „jij gaat mee, Klukkluk!"
Op dat moment gaat de bel weer en dit keer is het de auto! Pipo en Mammaloe trekken Klukkluk onder de tafel vandaan en met z'n drieën lopen ze de vier trappen af.... Buiten staat een prachtige auto te wachten, een echte Super-de-Zoefmobiel! Een keurige chauffeur tikt aan zijn petje en zegt: „Stapt u maar in, mevrouw en twee heren, neemt u plaats!" Nou, plaats is er genoeg, ze gaan breedult zitten en zwaaien naar de buren als ze de straat uitrijden.... „Een fijne wagen," zegt Mammaloe en ze kijkt goedkeurend naar de zilveren asbakjes en de fluwelen banken.

Boven: „Neel" stamelt Klukkluk. „Die meneer de Sjeik keken zo griezelig uit zijn ogen!" Links: „Je zult zien dat het erg gezellig wordt, Mammaloe!" roept Pipo. Maar Klukkluk, die op het achterbankje zit, denkt er heel anders over....

„Pipo, dit is een fijn uitje! Wat ben je toch knap, dat die Sjeik je zo aardig vond!" — „Ja, Mammaloe," roept Pipo, „je zult zien dat het erg gezellig wordt! Wat denk jij, Klukkiuk?"
Klukkluk denkt niets, hij zit met opgetrokken benen op het achterbankje van de grote auto en hij voelt zich niet prettig. „Mij hebben eng voorgevoel," mompelt hij, het worden narigheid en herrie, dat zullen jij zien!"
Pipo en Mammaloe lachen om Klukkluk, ze rijden heerlijk op hun gemak in de glanzende auto de stad uit en de grote weg op! Een half uur later gaan ze linksaf door bossen en langs de hei, de chauffeur stuurt de auto een smalle dennenweg in, hij zwenkt 'n oprijlaan in en aan het einde daarvan zien ze een statig landhuis liggen met een echte vijver ervoor met een witte zwaan erin....
„Het huis van Sjeik Ali Ben Ghall," roept Pipo blij. „Uitstappen allemaal!" Ze zwaaien naar de zwaan, die hooghartig wegzwemt en lopen dan de brede gang in, waar hun voetstappen gedempt worden door het dikke vloerkleed. „Pipo," zegt Mammaloe, „wat raar dat er niemand is, zou die Sjeik ons niet vergeten zijn, misschien is hij wel naar de bioscoop!"
„Natuurlijk niet, Mammaloe," zegt Pipo, „het was een nette man, hij heeft ons toch laten halen met zijn auto.. we zullen hem straks wel zien, hij zit natuurlijk ergens in 'n kamertje!" Klukkluk voelt zich ook niet erg thuis, hij tikt peinzend op de kop van een houten beeld, waar ze langs komen en hij gilt het uit van schrik als dat beeld plotseling „goeiemiddag" zegt, omdat 't helemaal geen beeld is maar de huisbediende Hoessan van de Sjeik! „Welkom," zegt Hoessan als onze vrienden van hun schrik bekomen zijn. „Volgt u mij maar! Mijn meester heeft u uitgenodigd, hij verwacht u!"
Ze volgen Hoessan die hen tot 'n kralen-gordijn brengt. Hij schuift het opzij en roept: „Meester, hier zijn de circusclown, de circusindiaan en een mevrouw!"
En daar zit de Sjeik, middenin de grootste kamer van het huis op een zijden kussen met kwasten!" Dat zo'n rijke man geen geld heeft voor een paar stoeltjes," mompelt Mammaloe, maar Pipo fluistert haar toe, dat dit de gewoonte is in het land waar de Sjeik vandaan komt! Mammaloe zou nog even willen opmerken, dat het dan een rare gewoonte is, dat op de grond zitten, want het kan lelijk tochten langs de vloer, maar ze kan dat allemaal niet vertellen, want de Sjeik roept: „Welkom, welkom, vrrrlenden uit het cirrrcus, kom hierrr, schuif bij en doe net of u thuis bent, edele bezoekerrrs! En jij, Hoessan, haal vlug de tomatensoep met de balletjes gggehakt!"
Ze nemen alledrie plaats op een kussen en kijken naar de vloer, die keurig gedekt is met prachtige borden en glinsterende bokalen. Er worden heerlijke vruchten binnengebracht en daarna kip met appelmoes en rijstkoeken en.... nou ja, teveel om op te noemen. Als alles klaar staat zegt de Sjeik: „Mij zijn vrreemdeling in dit land, mij stellen het op prijs hierr goede vrrrienden te maken! Moge uw hooggvereerde tongg zich laten strelen door mijn nederiggge spijzen! Eet smakelijk!"
„Helpens!" roept Klukkluk plotseling, laat zijn eten vallen en vlucht de kamer uit, zo gerulsloos, dat de anderen 't pas merken als hij weg is!
„Klukkluk", roept Mammaloe, „kom terug!" — „Wat is dat nou, zegt Pipo. „Wat doet die malle Klukkluk nou! Hij schrikt altijd van niks!"
„Oh, noem jij mij niks!" roept een bekende stem en als Pipo zich omdraait ziet hij.... de directeur!
„Haha!" roept die verwaande man, „dat hadden jullie niet gedacht, hè? Hier stilletjes fijn gaan zitten eten en je arme directeur niks zeggen! Eh.. meneer de Sjeik, je kent me wel, ik ben de directeur zelf, u was mij vergeten uit te nodigen, maar gelukkig heb ik er zelf aan gedacht om te komen! Zozo, dat eten ziet er lekker uit, hè, mm.. kip met appelmoes, mijn lievelingsmaal, dat is gezond voor directeuren, bijna net zo gezond als taartjes. Zo.. ik zal maar bijschuiven, hè, de plaats van die bange Klukkluk is nou toch vrij! Ziezo, mensen, eet smakelijk!"

„Eet u smakelijk!" zegt de Sjeik en hapt begerig in een rijstkoek. Linksonder: Klukkluk kijkt naar het raam achter de Sjeik en schrikt: „Helpens!" roept hij.

Hoe vindt Sjeik Ali dat binnendringen van die brutale directeur? En... wáár is Klukkluk gebleven? Dat lees je volgende week in deel 5: Het geheimzinnige kamertje!

STANNING

AAN DE GRENS

Boer Van Miert heeft een fortuin geërfd. Korte tijd later wordt zijn 10-jarig dochtertje ontvoerd en de ontvoerder eist een losprijs van vijftigduizend gulden. Door twee heren van de Vereniging voor Monumentenzorg is de politie er achter gekomen dat de ontvoerder, die zich Thijs Blok noemt, zich ophoudt in een oude molen. Er wordt nu een aanval op de molen ondernomen en de rechercheur heeft zojuist een traangasbom door een luikje naar binnen geworpen...

Een boeiend vervolgverhaal, geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

EVEN bleef alles rustig en leek het alsof de bom zijn werk niet had gedaan, maar korte tijd later brak er opeens een hevig tumult los. Verschillende stemmen klonken door elkaar. Een riep: „Doe open die deur!" Een ander: „Wat een flauwe grap!" Weer een ander: „Da's gemeen!", maar toen klonk een mannenstem: „Rustig aan, jongens... allemaal meteen naar buiten!" De deur werd open geworpen en een groepje jeugdige padvinders drong proestend en niezend naar buiten, maar geschrokken bleven ze dan staan en staarden in de lantaarns, die van vele kanten op hen gericht werden.

„Wat is dat voor onzin?" klonk de stem weer van de

Proestend en niezend kwamen ze naar buiten.

man, die nu ook, met een zakdoek voor zijn neus, naar buiten kwam. Het was de hopman van de groep.

„Padvinders?" klonk de verbaasde stem van de rechercheur, „maar...?"

„Wat hadden jullie dan gedacht? Wie zijn jullie?" informeerde de hopman. „Zoiets is me nog nóóit overkomen!"

„Politie..." verklaarde de rechercheur zich nader. „Ik ben u een verklaring schuldig."

„Dát zou ik wel denken! Jullie hebben mijn jongens de stuipen op het lijf gejaagd met je traangasbom... we verwachtten een overval van onze andere patrouille, die een eind verderop op een boerderij kampeert... maar niet met traangas en schoten!"

„Het spijt me verschrikkelijk..." begon de rechercheur weer, „maar..."

„Wij dachten natuurlijk dat zij het waren," vervolgde de hopman. „Maar wat is hier eigenlijk aan de hand? U moet ons toch zeker niet hebben?"

„Nee, natuurlijk niet... een pijnlijk misverstand," zei de rechercheur een beetje uit het veld geslagen. „We hadden bericht ontvangen dat zich hier een misdadiger met een ontvoerd kind verborgen hield. Ik begrijp niet..."

„Is hij er vandoor?" klonk de stem van één van de twee heren van Monumentenzorg, die nieuwsgierig op het tumult waren komen toelopen in de hoop de sergeant geboeid te zien wegvoeren, maar in plaats daarvan een groep proestende padvindertjes aantroffen! „Toch niet een sergeant van de luchtmacht?" vroeg de hopman ontsteld. „Ja... hij doet tenminste alsóf," zei een van de heren.

„Asjemenou, dan... die heb ik mijn fiets geleend. Hij had een ziek kind bij zich...", en de hopman vertelde hoe hij die middag op trektocht met drie patrouilles hier langs was gefietst. Hij zag de vervallen molen staan en besloot de nacht met één patrouille hier door te brengen, terwijl de twee andere patrouilles bij een boer een eindje verderop onderdak vonden. Bij de molen gekomen troffen ze een

Met het meisje op z'n rug ploeterde de man over het smokkelpaadje.

sergeant van de luchtmacht aan, die vertelde dat hij met zijn dochtertje een flinke wandeling door de velden en bossen had gemaakt, maar dat het kind plotseling onwel was geworden... „Ze zagen er ook wel naar uit dat ze een flinke wandeling hadden gemaakt, want het meisje zat vol modder en had een gescheurde jurk, terwijl die sergeant er zelf ook niet bepaald fris uitzag," voegde de hopman eraan toe. „Hij vroeg me een fiets te leen om het kind snel naar huis te kunnen brengen. Hij zou de fiets morgen vroeg terug bezorgen... ik kon natuurlijk niets anders doen dan de man mijn fiets geven... het kind zag er doodziek uit en sprak geen woord..."
De twee heren van Monumentenzorg keken elkaar even aan. „We zijn u met uw jongens vanmiddag tegengekomen, wij kwamen hier juist vandaan. U bent dus vlak na ons gekomen!"
En de grond werd de sergeant te heet onder de voeten," merkte de rechercheur op, „hij is dus nógmaals door het oog van de naald gekropen!"

Op dat moment ploeterde de ontvoerder met het zieke meisje op zijn rug over een van de vele smokkelpaadjes die over de Belgische grens leiden. Beiden waren kletsnat geregend, maar stug en diep gebukt onder zijn zware last, zwoegde Thijs voort. Allereerst moest hij een veilige schuilplaats zien te vinden, daarna zou hij zijn uniform moeten verwisselen voor iets anders, want hij begreep dat zijn vermomming nu wel aan de politie bekend was. Toen na die twee heren van Monumentenzorg óók nog een groepje padvinders was komen opdagen, had hij het verstandiger gevonden maar meteen de plaat te poetsen. De leider van de padvinders was goedgelovig genoeg geweest en had hem zijn fiets geleend. Misschien had die 't wel als een pracht gelegenheid voor zijn „goede daad" beschouwd! Met het kind achterop was hij zo snel en zo ver mogelijk van de molen weggereden, maar daarna had hij de fiets in een sloot gegooid, omdat hij op de grote weg nóóit over de grens zou kunnen komen. Hij naderde nu het Vlaamse dorpje Santvliet, waar hij ruim een week geleden in handen was gevallen van die zigeuner Alfredo en diens „helderziende" vrouw.

Hij herinnerde zich dat hij dichtbij het woonwagenkamp een groot autokerkhof had gezien. Daar zou hij misschien een voorlopige schuilplaats kunnen vinden, maar hij moest opschieten als hij daar nog vóór zonsopgang wilde zijn. Langs achterweggetjes en kronkelpaadjes zocht hij zijn weg naar de opslagplaats, want op de grote weg durfde hij zich met het kind op zijn rug niet te vertonen. Na enig zoeken vond hij het autokerkhof en het was hier niet moeilijk onderdak te vinden. Een reusachtig aantal kleine en grote afgedankte wagens, met en zonder wielen, stond hier tot zijn beschikking. Moeizaam zijn weg zoekend en tastend tussen de oude auto's en hopen oud roest zocht hij naar een ruime wagen, ergens midden op het autokerkhof. Hier zouden ze hen nooit zoeken... hoopte hij. De wagen was gauw gevonden. Wielen en spatborden waren er afgesloopt, maar de wagen had ruime voor- en achterbanken en drie portieren die je van buiten af kon sluiten. Het vierde moest hij aan de buitenkant maar dichtbinden, zodat het kind niet kon ontvluchten. Hij draaide de ruitjes omhoog en brak vervolgens de slinger af, zodat ze niet meer opengedraaid konden worden. Hij legde het meisje op de brede achterbank, terwijl hij zichzelf op de voorbank uitstrekte. De portieren werden gesloten, maar van slapen kwam niet veel.
Hel begon alweer licht te worden... wat zou deze dag brengen? Steeds groter werden zijn zorgen. Achter zich hoorde hij het meisje zwaar ademen, nu en dan klappertandde het kind. Het regende niet meer. Hij moest in een apotheek iets voor haar zien te krijgen... Tegen de tijd dat de winkels geopend zouden worden, verliet hij het autokerkhof langs de achterzijde, nadat hij de portieren zorgvuldig van buiten gesloten had. Het leek hem overigens niet waarschijnlijk dat het kind nog zou proberen weg te komen, daar was het te ziek voor.
Met een grote omweg wandelde hij het dorp in en stevende regelrecht op een apotheek af. Hij zag er in zijn natte en verkreukelde sergeants-uniform van de Nederlandse luchtmacht wel wat opvallend uit, maar daar viel nu eenmaal niets aan te doen. Gelukkig kon je hier in de grensstreek overal zowel met Nederlands als met Belgisch geld terecht. Resoluut stapte hij de

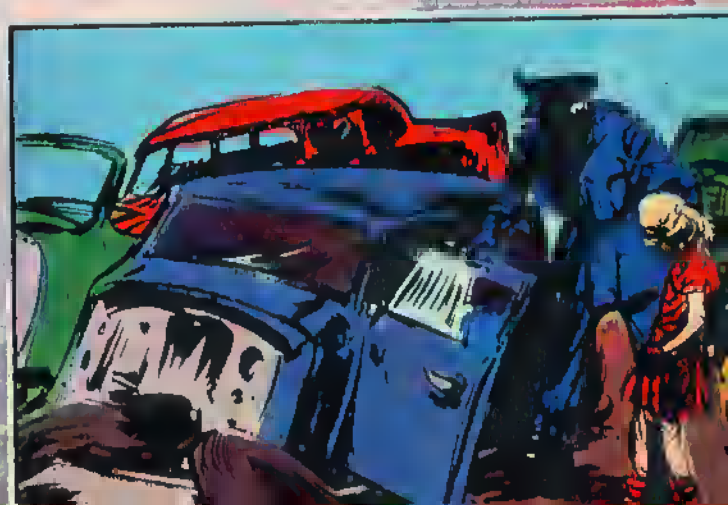

Hij zocht naar een ruime wagen... liefst ergens midden op het grote autokerkhof...

apotheek binnen. Er waren nog geen klanten op dit vroege uur en de twee juffrouwen achter de toonbank keken hem nauwelijks aan. Ze waren bezig met het klaarmaken van recepten. Thijs trok zijn uniformpet diep over zijn voorhoofd en zei rustig: „Juffrouw, mijn zoontje heeft zware koud gevat, hij heeft koorts. Heeft u een goed medicijn voor hem?" Een van de juffrouwen keek hem aan. „U bent Hollander?" zei ze in 't Vlaams.

„Ja, ik logeer hier... bij de notaris, maar nu heeft mijn zoontje kou gevat. Geeft u mij maar een goed middeltje!" — De juffrouw bekeek hem nog eens van top tot teen. Wat een slordige sergeant was dat! Enfin... „Eh, hoe oud is het kind?" informeerde ze.

„Tien jaar ongeveer... ik bedoel: tien jaar," verbeterde hij zichzelf snel. Weer keek de juffrouw hem onderzoekend aan. Thijs probeerde zo vriendelijk mogelijk te lachen en keek door de winkelruit naar buiten, waar hij tot zijn grote schrik een politie-agent aan de overkant van de weg zag staan, recht tegenover de apotheek. Was hij ontdekt? Hoe moest hij zich hieruit redden? „Heeft de dokter u geen recept gegeven?" vroeg de juffrouw een beetje verwonderd.

„De dokter?" herhaalde Thijs met één oog op de politieman aan de overkant, „oh, de dokter! Nee, och... het heeft niets te betekenen, juffrouw. Het meisje heeft gewoon kou gevat." — „Het meisje?" herhaalde de juffrouw verhaasd. „U zei dat uw zóóntje koorts had..."

Woedend was Thijs op zichzelf, hij kon merken dat hij dóód- en doodmoe was. Hij moest voorzichtiger zijn! Hij haalde z'n schouders op en zei luchtig: „Ik heb twéé kinderen, een jongen en een meisje. Ze hebben het allebei aardig te pakken... met al die regen!" — De juffrouw nam een flesje uit de kast en noemde de naam van het medicijn. „Mag het dit zijn?"

„Als het maar helpt," antwoordde Thijs bezorgd. „Drie lepels per dag," verzekerde de juffrouw, „en binnen een paar dagen zijn ze genezen!"

Thijs keek nog eens naar buiten, maar de politieagent was gelukkig door gelopen... daarna herhaalde hij en verliet de apotheek. „Rare kerel," zei de ene juffrouw tegen de andere, „Hij lijkt op de vent waarvan ze over de radio het signalement gaven..." — „Je bedoelt die kidnapper," antwoordde de ander, „maar die is geen sergeant... en zal ook wel niet bij onze notaris logeren!" Beide juffrouwen lachten en gingen verder met het klaarmaken van recepten.....

Hij moest nu zo snel mogelijk zijn uniform voor iets anders verwisselen, want door die mannen van Monumentenzorg en die badvinders was ook deze vermomming bekend. Waar kreeg hij zo gauw andere kleding vandaan? Hij had geen idee, hij had aan die juffrouw in de apotheek verteld dat hij bij de notaris logeerde... met dat spelletje moest hij dan nog maar even doorgaan. Hij stapte een telefooncel binnen en raadpleegde 't telefoonboek. Een notaris was gauw gevonden. Op de Dorpsstraat 21 woonde notaris Schellekens. Nu nog het telefoonnummer van een herenmodezaak. Ook dat was gauw gevonden. Hij draaide het nummer. „Hallo! Met kledingmagazijn Populair," klonk het aan de andere kant. „Met notaris Schellekens..." zei Thijs met zijn deftigste stem. Vlaams spreken was voor hem niet moeilijk, want hij was in de grensstreek gehoren en getogen. „Spreek ik met de chef?"

„Nee, meneer..... eh notaris, u spreekt met de verkoper. Wilt u de chef zelf hebben?"

„Nee, nee, dat is niet nodig," zei Thijs, die blij was niet de chef zelf aan de lijn te hebben. „Ik wil hem niet lastig vallen, maar je wilt hem wel even een boodschap doorgegeven. Ik heb mijn neef uit Nederland te logeren, hij is in uniform gekomen. Ik stuur hem even naar jullie toe voor een net burgerpak, een paar handschoenen, een hoed... enfin, hij zal 't zelf wel vertellen. Ik bel jullie alleen even op omdat het voor mijn rekening is."

„Een kostuum voor uw neef..... heel goed, meneer de notaris..." antwoordde de verkoper beleefd. „Voor rekening van...?" — „Notaris Schellekens. Je wilt het wel even aan je chef doorgeven? Je weet mijn adres, hè? Mooi, dan kan ik het verder wel aan jou over laten! O ja, zijn naam is Lacroix, sergeant bij de Nederlandse luchtmacht."

„Maar natuurlijk, meneer de notaris, natuurlijk! Laat u dat maar aan ons over! Lacroix is de naam... kan ik verder nog iets voor u doen?"

„Nee, dank je, goede morgen," en de „notaris" legde de telefoon neer.

Ook de verkoper in het kledingmagazijn Populair legde de hoorn neer. Hij keek nijdig over dat ge-jij en ge-jou van die notaris, maar dan haalde hij zijn schouders op en liep naar het kantoor van zijn chef. Hij klopte aan en ging het kantoor binnen. „Een telefoontje van notaris Schellekens. Hij stuurt zijn neef, meneer Lacroix, voor een herenkostuum en zo meer. Het is voor rekening van de notaris."

„Notaris Schellekens?" De chef keek de verkoper verbaasd aan. „Maar die heeft toch zeker niet zelf opgebeld?"

„Jawel, meneer, het was de notaris zelf. Tenminste....." en even aarzelde de verkoper. „Dat is onmogelijk, de notaris is op reis!"

„Het meisje?" herhaalde de juffrouw verbaasd. „Daarnet zei u dat uw zóóntje zo'n koorts had..."

Zal de ontvoerder zich hieruit weten te redden? Hoe moet dit nu weer aftopen? De volgende week weet je het!

Bitjes en Batjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Deze postzegel werd enige tijd geleden in West-Duitsland uitgegeven ter herinnering van het feit dat honderd jaar geleden Rudolf Diesel werd geboren.
Rudolf Diesel, die al zeer jong op de Technische Hogeschool van München blijk gaf over buitengewoon grote technische gaven te beschikken, is de uitvinder van de thans over de hele wereld voor allerlei doeleinden gebruikte Dieselmotor.
Een motor waarbij de lucht in de cilinders wordt samengeperst tot

er een zo hoge temperatuur wordt bereikt dat de brandstof, die er aan toegevoegd wordt, spontaan ontbrandt. Hierdoor kan 't kwetsbare elektrische ontstekingsmechanisme, dat we bij de benzinemotor kennen, vervallen.
Een tweede voordeel is dat een minder veredelde, dus goedkopere, brandstof gebruikt kan worden.
Het mysterieuze van Rudolf Diesel is dat niemand weet waar hij gebleven is. In 1913 stapte hij in Antwerpen op een stoomschip naar Harwich. Maar bij aankomst aldaar bleek Diesel niet meer aan boord te zijn. Nooit heeft men nadien iets van deze geniale technicus vernomen.

ALLES PER AUTOMAAT

Je kunt tegenwoordig niet alleen levensmiddelen per automaat kopen, maar in de grote steden bijvoorbeeld ook boeken, sigaren, nylonkousen en grammofoonplaten, om maar eens 'n paar dingen op te noemen.
Nu is er in Italië kort geleden een automaat bijgekomen, die de bijnaam „oma" heeft gekregen. Als je er een geldstuk in gooit, hoor je een wat beverige stem van een „echte grootmoeder", die 'n sprookje vertelt. Ook Engeland heeft er een nieuw soort automaat bijgekregen. Na het inwerpen van een muntje zegt een melodieuze damesstem op vriendelijke toon: „Ik dank u heel hartelijk" en daarmee is het dan gebeurd....

VREEMDE AGENT

Een politie-agent in Parijs wist bijna iedere dag één of meerdere auto's, die als gestolen waren opgegeven, op te sporen. De commissaris was dan ook buitengewoon tevreden over hem tot.... hij er achter kwam dat die agent in zijn vrije tijd auto's van parkeerplaatsen wegreed en ze een paar straten verderop neerzette. Het was dan natuurlijk een koud kunstje om zo'n „gestolen" wagen de volgende dag terug te vinden. Op deze manier wilde hij zich voordoen als een prima speurder, maar dat zat hem niet glad, want hij werd ontslagen.....

AFGEVENDE SIERADEN

Als je last hebt dat je metalen halsketting, armband of ring zwart afgeeft op je huid, dan kun je dit heel gemakkelijk verhelpen door de sieraden aan de zijde, welke met de huid in aanraking komt, te bestrijken met een dun laagje blanke nagellak.
Daardoor is het zwart afgeven van het metaal niet meer mogelijk en kun je weer met evenveel plezier als vroeger je sieraden dragen.

JIJ KUNT HET WEL!

Leg een klein balletje, een tafeltennis-balletje bijvoorbeeld, op de tafel en zet er een lege jampot ondersteboven overheen.
Vraag nu aan je vrlendjes of zij zonder met hun handen aan het balletje te komen en zonder de jampot om te keren, toch jampot met balletje en al ergens anders kunnen neerzetten. Niemand zal dat kunnen, maar jij kunt het wel! Laat het balletje in de jampot in het rond tollen, laat het tenslotte zo snel draalen dat het met kracht tegen het glas wordt gedrukt.
Tot ieders verbazing zal op deze wijze de omgekeerde jampot, zonder dat het balletje er uit valt, bijvoorbeeld naar een andere tafel overgebracht kunnen worden.

EEN MILJOENENLIJNTJE

Nee, nee, het miljoenenlijntje is niet een betrekking waarmee je miljoenen kunt verdienen en waarvoor je toch maar heel weinig hebt te doen.
„Miljoenenlijntje" is de naam van 't spoorwegtraject Heerlen-Kerkrade-Schin op Geul in Zuid-Limburg. De aanleg van deze lijn was namelijk ontzettend duur, omdat het traject door heuvelachtig terrein loopt, hetgeen veel grondverzet vereiste. Men heeft er acht jaar aan gewerkt en toen 't klaar was, bleken de kosten duizend gulden per meter te bedragen.
De totale aanleg van dit traject, verreweg de kostbaarste spoorlijn van Nederland, kostte 14½ miljoen gulden. Met recht dus een miljoenenlijntje!

Mickey Mouse

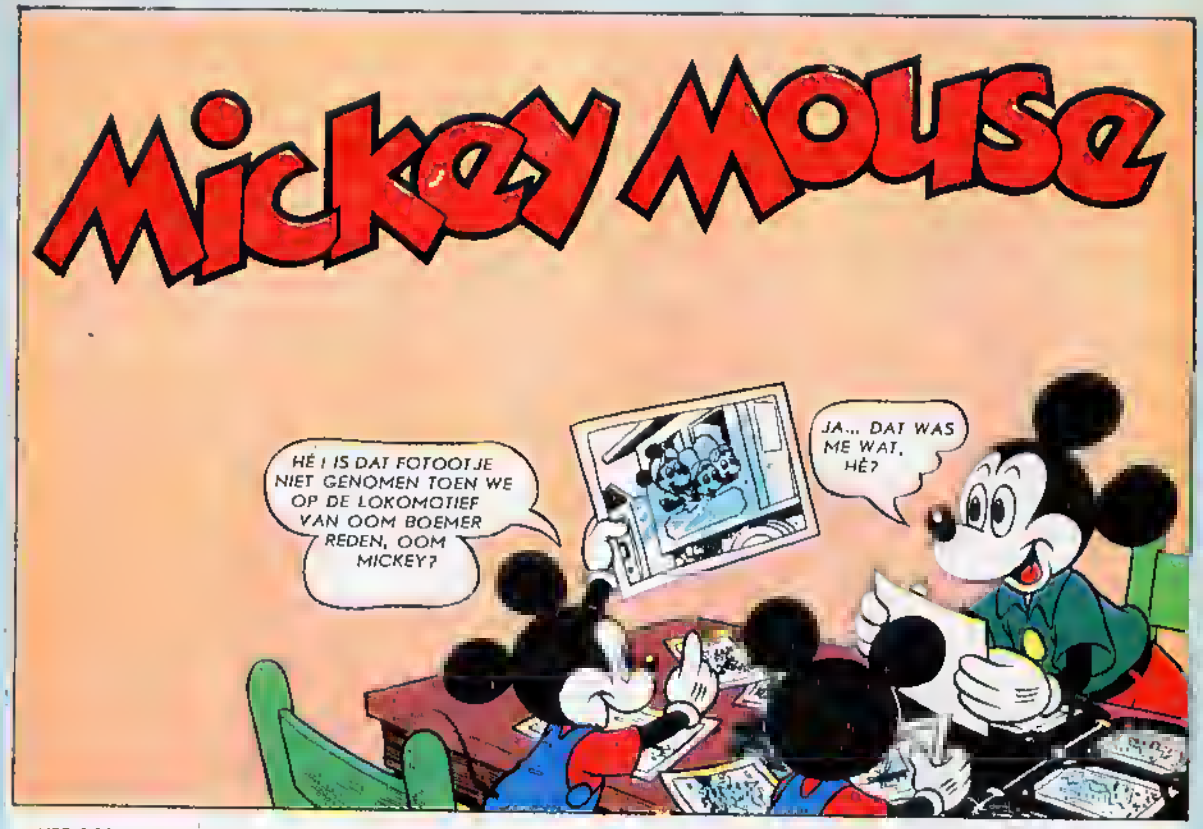

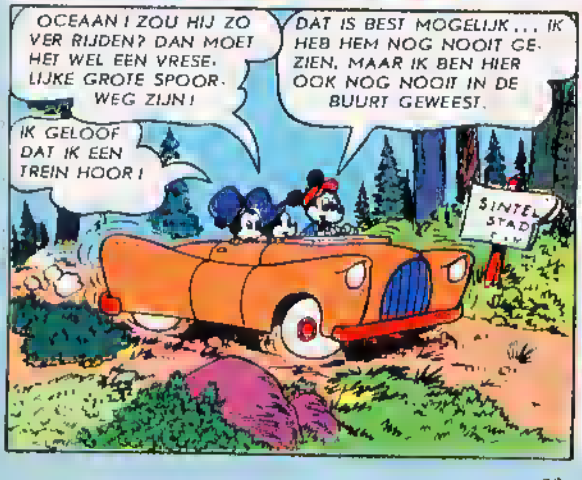

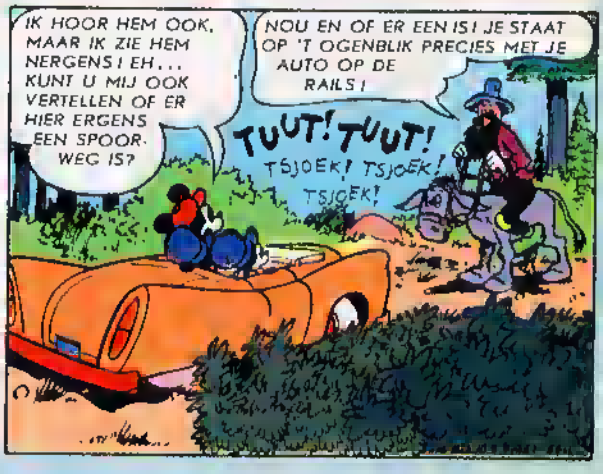

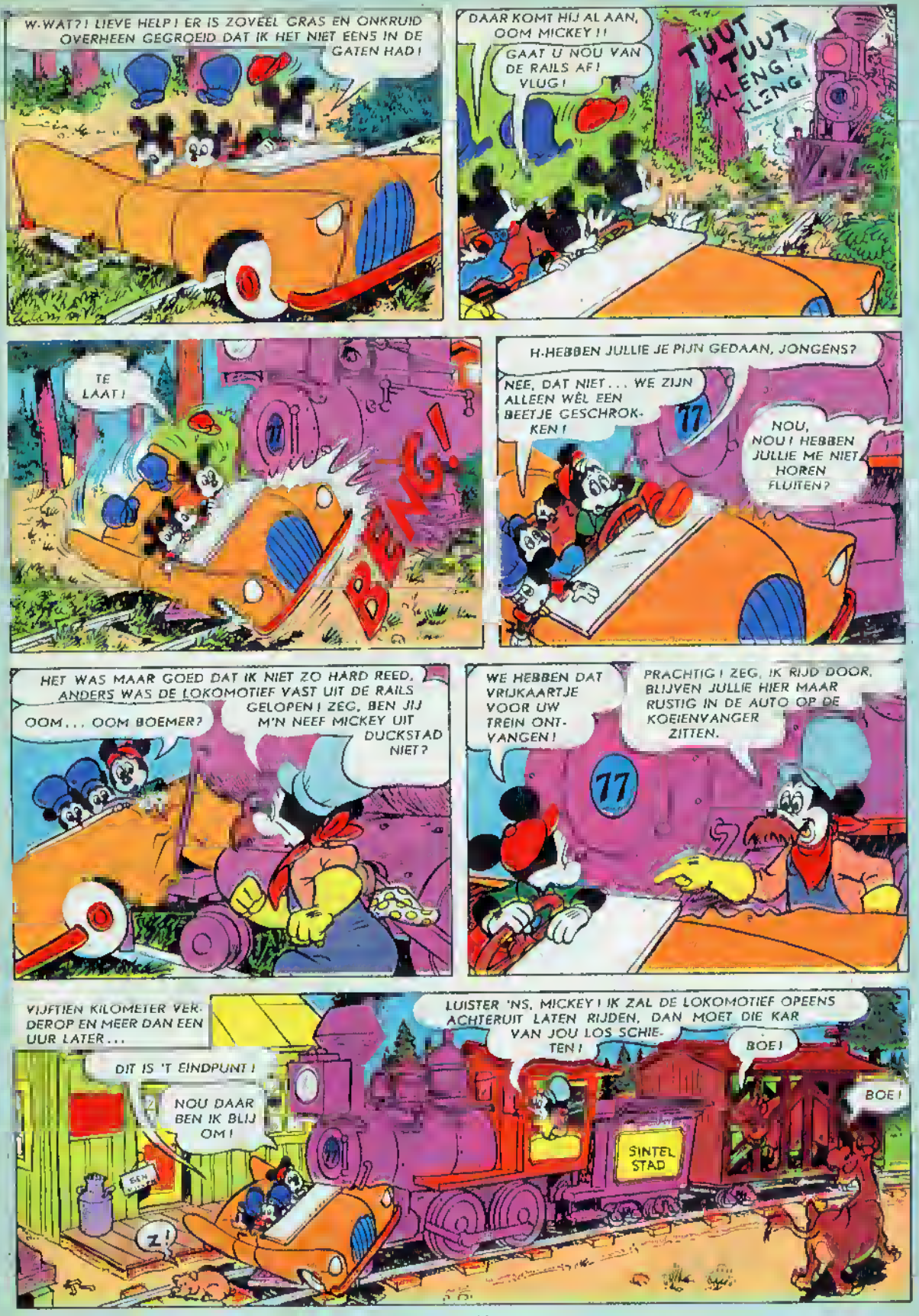
W-WAT?! LIEVE HELP! ER IS ZOVEEL GRAS EN ONKRUID OVERHEEN GEGROEID DAT IK HET NIET EENS IN DE GATEN HAD!
DAAR KOMT HIJ AL AAN, OOM MICKEY!!
GAAT U NOU VAN DE RAILS AF! VLUG!
TUUT TUUT KLENG! KLENG!
TE LAAT!
BENG!
H-HEBBEN JULLIE JE PIJN GEDAAN, JONGENS?
NEE, DAT NIET... WE ZIJN ALLEEN WÉL EEN BEETJE GESCHROKKEN!
77
NOU, NOU! HEBBEN JULLIE ME NIET HOREN FLUITEN?
HET WAS MAAR GOED DAT IK NIET ZO HARD REED, ANDERS WAS DE LOKOMOTIEF VAST UIT DE RAILS GELOPEN! ZEG, BEN JIJ M'N NEEF MICKEY UIT DUCKSTAD NIET?
OOM... OOM BOEMER?
WE HEBBEN DAT VRIJKAARTJE VOOR UW TREIN ONTVANGEN!
PRACHTIG! ZEG, IK RIJD DOOR. BLIJVEN JULLIE HIER MAAR RUSTIG IN DE AUTO OP DE KOEIENVANGER ZITTEN.
77
VIJFTIEN KILOMETER VERDEROP EN MEER DAN EEN UUR LATER...
LUISTER 'NS, MICKEY! IK ZAL DE LOKOMOTIEF OPEENS ACHTERUIT LATEN RIJDEN, DAN MOET DIE KAR VAN JOU LOS SCHIETEN!
BOE!
BOE!
DIT IS 'T EINDPUNT!
NOU DAAR BEN IK BLIJ OM!
SINTEL STAD
EEN LITER
Z!

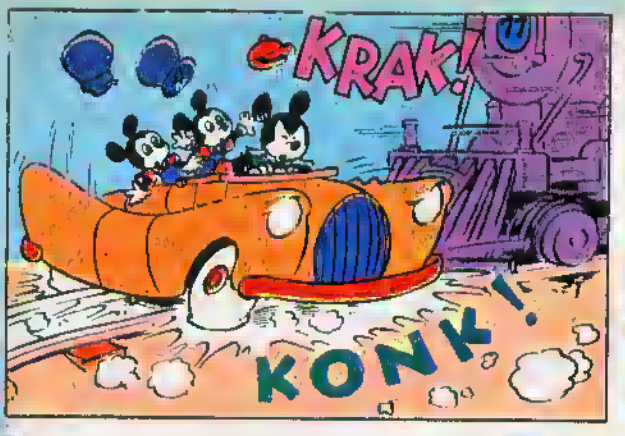
KRAK!
KONK!

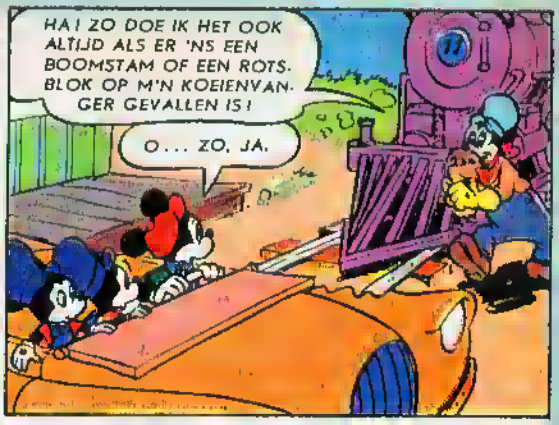
HA! ZO DOE IK HET OOK ALTIJD ALS ER 'NS EEN BOOMSTAM OF EEN ROTS-BLOK OP M'N KOEIENVANGER GEVALLEN IS!
O... ZO, JA.

MAAR MORGEN KRIJGEN JULLIE EEN RITJE, WAAR JULLIE VAN OP ZULLEN KIJKEN! DAN GA IK SPECIAAL VOOR JULLIE M'N PRACHTIGE SUPER-DE-LUXE WAGON AAN M'N OUDE LOKOMOTIEF HAKEN, JONGENS!
SPECIAAL VOOR ONS DRIETJES? WAT LEUK!!

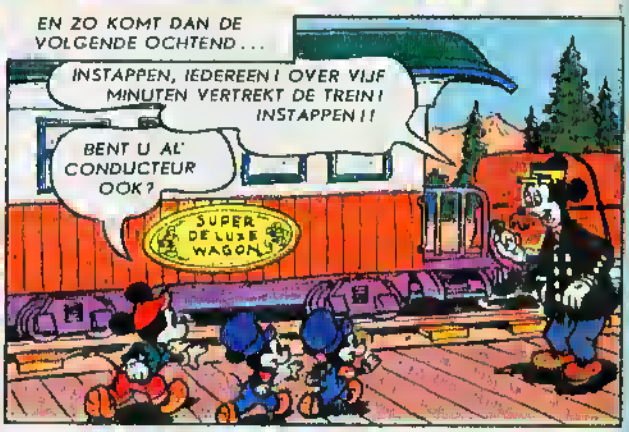
EN ZO KOMT DAN DE VOLGENDE OCHTEND...
INSTAPPEN, IEDEREEN! OVER VIJF MINUTEN VERTREKT DE TREIN! INSTAPPEN!!
BENT U AL CONDUCTEUR OOK?
SUPER DE LUXE WAGON

JA! CONDUCTEUR BEN IK, MACHINIST, STOKER, STATIONSBEAMBTE, KRUIER, IK BEN DE MAN DIE DE KAARTJES VERKOOPT EN CONTROLEERT, WISSELWACHTER EN CHEF VAN AL HET PERSONEEL VAN DEZE SPOORWEG!
DAT IS NIET ZO MOEILIJK, WANT IK BEN AL HET PERSONEEL!

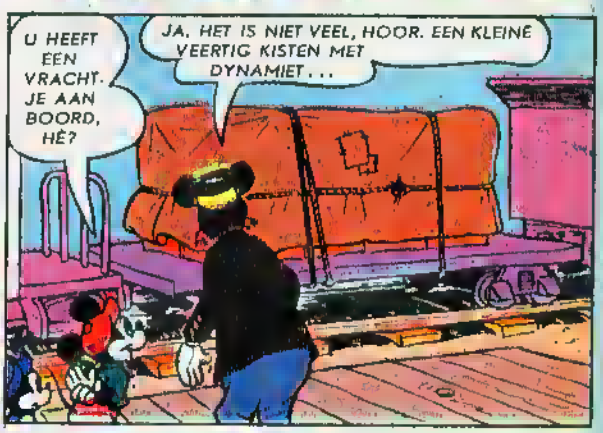
U HEEFT EEN VRACHTJE AAN BOORD, HÈ?
JA, HET IS NIET VEEL, HOOR. EEN KLEINE VEERTIG KISTEN MET DYNAMIET...

W-WAT?! Z-ZEI U D-DAAR... D-D-DYNAMIET?!
JA. EEN PAAR KERELS IN TANKDORP ZIJN VAN PLAN EEN VAN DIE OUDE GOUDMIJNEN OPEN TE LEGGEN. DAAR HEBBEN ZE DIT VOOR NODIG.

ALS ZE DAAR GOUD VINDEN, ZAL IK HET MET M'N SPOORWEG HEEL WAT DRUKKER KRIJGEN! REKEN MAAR DAT ER DAN EEN BOEL GOUDZOEKERS DEZE KANT OP-KOMEN! OM EEN UUR OF TWAALF ZOU IK HET VRACHTJE DAARBOVEN AFLEVEREN. KOM, DAN GAAN WE VERTREKKEN!

DERTIG JAAR GELEDEN ZIJN ER VOOR HET LAATST PASSAGIERS IN DEZE WAGON GEWEEST. HET DING IS MEER DAN ZEVENTIG JAAR OUD... MAAR HIJ IS NOG NET ZO GOED ALS DE DAG, WAAROP HIJ UIT DE WERKPLAATS KWAM!
KRAK
AU!
LIEVE HELP!
DAT IS FLINK HARD AANGEKOMEN, ZEG! SJONGE...
WE KUNNEN HEM NIET LATEN LIGGEN!
WE ZULLEN HEM IN HET KANTOORTJE DRAGEN EN HEM DAAR MAAR OP EEN VAN DE BANKEN NEERLEGGEN. PAKKEN JULLIE IEDER EEN BEEN!
EEN PAAR MINUTEN DAARNA, IN HET KLEINE KANTOORTJE...
HIJ KAN VAST DE TREIN NIET NAAR TANKDORP RIJDEN, JONGENS. WIJ ZULLEN HET MOETEN DOEN!
OHHHH!
IK WEET HOE JE MET ZO'N LOKOMOTIEF MOET OMGAAN, OOM BOEMER. WIJ ZULLEN ER VOOR ZORGEN DAT DIE KISTEN MET DYNAMIET IN TANKDORP KOMEN... EN OP TIJD OOK!
J-JA... OM TWAALF UUR PRECIES M-MOET HET ER Z-ZIJN... M-MICKEY...
MAAR WACHT 'NS EVENTJES... ER IS IETS WAT IK JULLIE MOET VERTELLEN... MAAR IK WEET NIET MEER WAT HET IS... EN TOCH IS HET HEEL BELANGRIJK...
VERTELT U HET ONS MAAR ALS WE WEER TERUG ZIJN UIT TANKDORP, OOM!
O-O-O-O-OH! M'N HOOFD!
ZODAT, EVEN LATER...
TOT NU TOE IS ALLES NOG GOED GEGAAN! WE ZIJN AL HALVERWEGE!

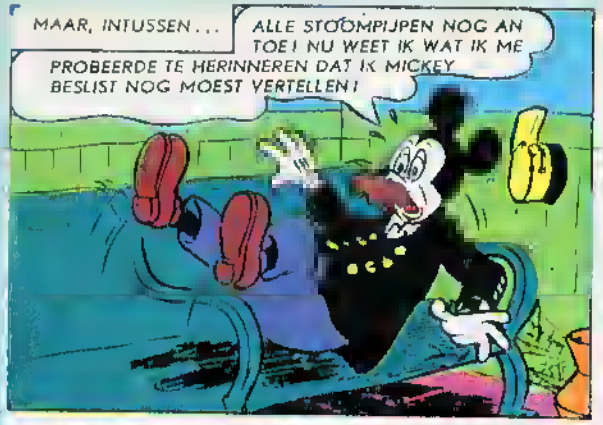
MAAR, INTUSSEN . . .
ALLE STOOMPIJPEN NOG AN TOE! NU WEET IK WAT IK ME PROBEERDE TE HERINNEREN DAT IK MICKEY BESLIST NOG MOEST VERTELLEN!

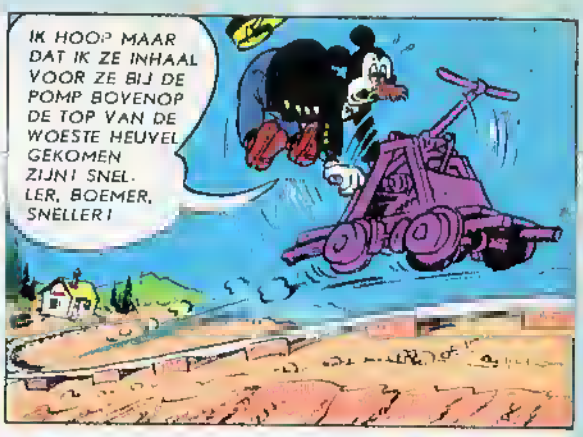
IK HOOP MAAR DAT IK ZE INHAAL VOOR ZE BIJ DE POMP BOVENOP DE TOP VAN DE WOESTE HEUVEL GEKOMEN ZIJN! SNEL-LER, BOEMER, SNELLER!

RECHT VOOR ONS UIT IS EEN POMP, JONGENS. DAAR MOETEN WE MAAR EVENTJES STOPPEN OM WATER TE TANKEN. VINDEN JULLIE OOK NIET?
JA NOU! WE KUNNEN ER BEST WAT BIJ HEBBEN. HOOR!

WE STAAN HIER OP EEN HEL-LING, JONGENS! ZET AL DE WAGENS STEVIG OP DE REM, VOOR. AL DIE DYNAMIET-WAGEN, DAN ZORG IK INTUSSEN WEL VOOR HET WATER!
GOED, OOM MICKEY?
?

HE, WAAR ZOU DEZE OUDE PAAL VOOR ZIJN? ZE HEBBEN ER ALLEMAAL IJZEREN BANDEN OMHEEN GESLAGEN. WEET U HET, OOM MICKEY?
DE REM-MEN, MAX!

LAAT DAT DING DAAR NOU MAAR STAAN! ZET AL DE WAGENS OP DE REM, DAT IS VEEL BELANG-RIJKER! EN SCHIET EEN BEETJE OP!
GOED, OOM MICKEY!

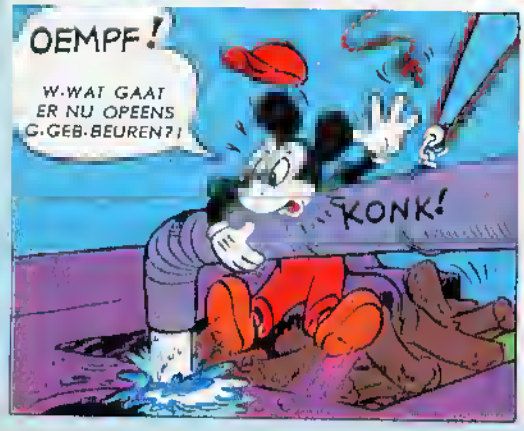
OEMPF!
W-WAT GAAT ER NU OPEENS G-GEB-BEUREN?!
KONK!

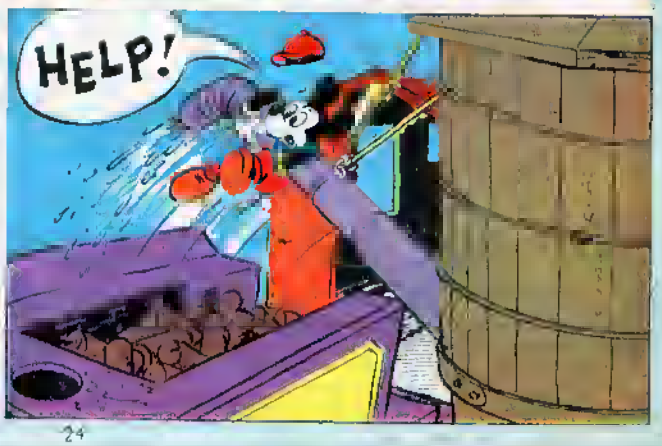
HELP!

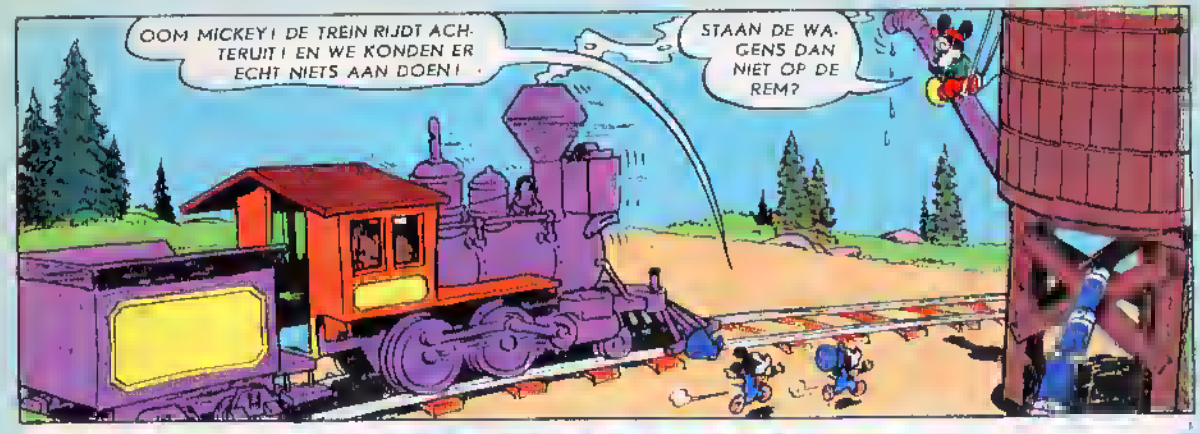
OOM MICKEY! DE TREIN RIJDT ACHTERUIT! EN WE KONDEN ER ECHT NIETS AAN DOEN!
STAAN DE WAGENS DAN NIET OP DE REM?

O JA, ALLE TWEE. HOOR!
ALLEEN DE LOKOMOTIEF HEBBEN WE NIET OP DE REM GEZET!
DAT HEB IK GEDAAN. A-AU!

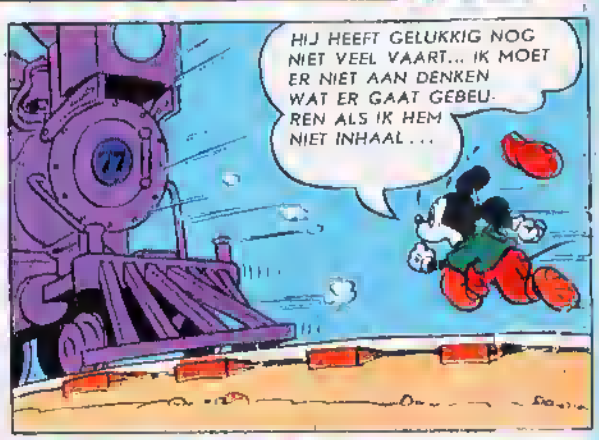
HIJ HEEFT GELUKKIG NOG NIET VEEL VAART... IK MOET ER NIET AAN DENKEN WAT ER GAAT GEBEUREN ALS IK HEM NIET INHAAL...

MAAR EEN PAAR SEKONDEN DAARNA AL!..
N-NET OP T-IJD! IK... IK ZAL HEM OP VOLLE KRACHT VOORUIT ZETTEN!
KREKS!

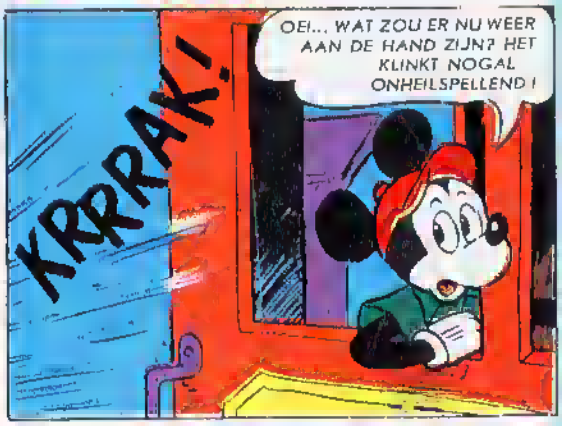
KRRRAK!
OEI... WAT ZOU ER NU WEER AAN DE HAND ZIJN? HET KLINKT NOGAL ONHEILSPELLEND!

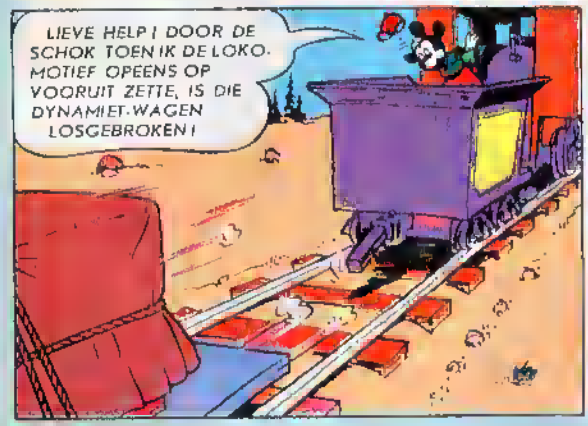
LIEVE HELP! DOOR DE SCHOK TOEN IK DE LOKOMOTIEF OPEENS OP VOORUIT ZETTE, IS DIE DYNAMIET-WAGEN LOSGEBROKEN!

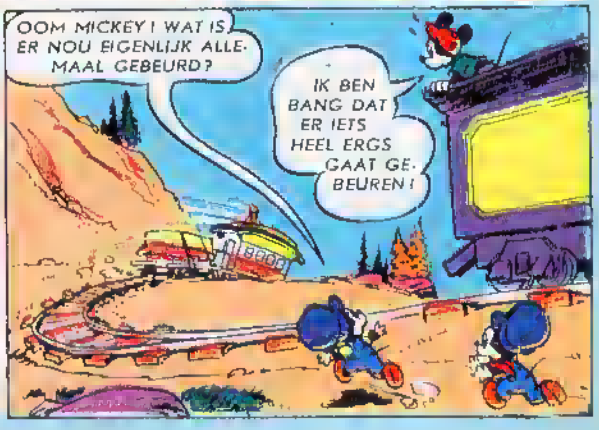
OOM MICKEY! WAT IS ER NOU EIGENLIJK ALLEMAAL GEBEURD?
IK BEN BANG DAT ER IETS HEEL ERGS GAAT GEBEUREN!
BOOM!

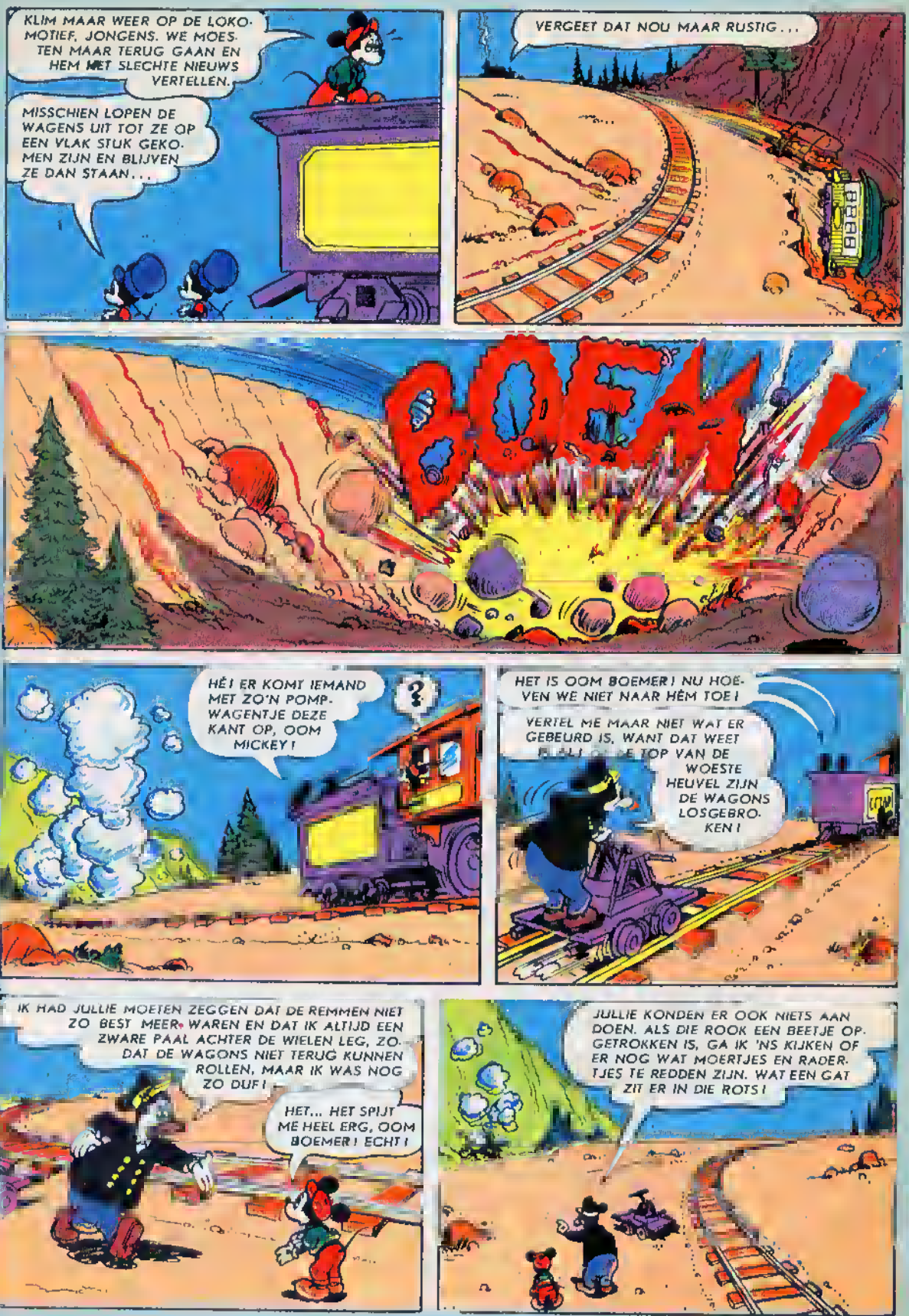
KLIM MAAR WEER OP DE LOKOMOTIEF, JONGENS. WE MOESTEN MAAR TERUG GAAN EN HEM MET SLECHTE NIEUWS VERTELLEN.
MISSCHIEN LOPEN DE WAGENS UIT TOT ZE OP EEN VLAK STUK GEKOMEN ZIJN EN BLIJVEN ZE DAN STAAN...
VERGEET DAT NOU MAAR RUSTIG...
BOEM!
HÉ! ER KOMT IEMAND MET ZO'N POMPWAGENTJE DEZE KANT OP, OOM MICKEY!
?
HET IS OOM BOEMER! NU HOEVEN WE NIET NAAR HÉM TOE!
VERTEL ME MAAR NIET WAT ER GEBEURD IS, WANT DAT WEET IK ALL[illegible]E TOP VAN DE WOESTE HEUVEL ZIJN DE WAGONS LOSGEBROKEN!
IK HAD JULLIE MOETEN ZEGGEN DAT DE REMMEN NIET ZO BEST MEER WAREN EN DAT IK ALTIJD EEN ZWARE PAAL ACHTER DE WIELEN LEG, ZODAT DE WAGONS NIET TERUG KUNNEN ROLLEN, MAAR IK WAS NOG ZO DUF!
HET... HET SPIJT ME HEEL ERG, OOM BOEMER! ECHT!
JULLIE KONDEN ER OOK NIETS AAN DOEN. ALS DIE ROOK EEN BEETJE OPGETROKKEN IS, GA IK 'NS KIJKEN OF ER NOG WAT MOERTJES EN RADERTJES TE REDDEN ZIJN. WAT EEN GAT ZIT ER IN DIE ROTS!

MAAR IK ZAL EERST MAAR 'NS NAAR TANKDORP RIJDEN OM DIE LUI DAAR TE VERTELLEN DAT IK INMIDDELS HUN DYNAMIET AL GEBRUIKT HEB... WETEN JULLIE MISSCHIEN IEMAND, DIE EEN TWEEDEHANDS LOKOMOTIEF WIL OVERNEMEN?
OOM BOEMER! MOET U KIJKEN!

IN HET GAT, DAT HET DYNAMIET IN DIE ROTSWAND HEEFT GESLAGEN, IS IETS... IETS GLINSTERENDS! ZIET U WEL? DAAR! WAT ZOU HET KUNNEN ZIJN, OOM BOEMER?
IETS GLINSTERENDS? JE HEBT GELIJK!

WEL ALLE DYNAMIETPATRONEN IN EEN ASPIRINE-BUISJE! DOOR DIE ONTPLOFFING IS ER EEN GOUD-ADER OPENGELEGD! NU HOEF IK MIJN LOKOMOTIEF DUS TOCH NIET TE VERKOPEN, MICKEY!!

LATER...
HET IS JAMMER DAT AL M'N WAGONS IN GRUZELS ZIJN, JONGENS. IK KAN JULLIE VOORLOPIG DAT RITJE NIET LATEN MAKEN, WAARVOOR IK JULLIE HET VRIJKAARTJE HEB GEGEVEN. HET ZAL WEL EVEN DUREN VOOR ER NIEUWE WAGONS ZIJN, ZIE JE!
O, MAAR DAT VINDEN WE ECHT NIET ZO ERG.
HELEMAAL NIET ERG!!

WE ZULLEN MISSCHIEN NOG WEL 'NS HIER IN DE BUURT KOMEN EN DAN KAN HET ALTIJD NOG WEL!
HÉ, WACHT 'NS EVENTJES! IK KRIJG ME DAAR OPEENS EEN PRACHT VAN EEN IDEE! JULLIE KRIJGEN DAT RITJE!

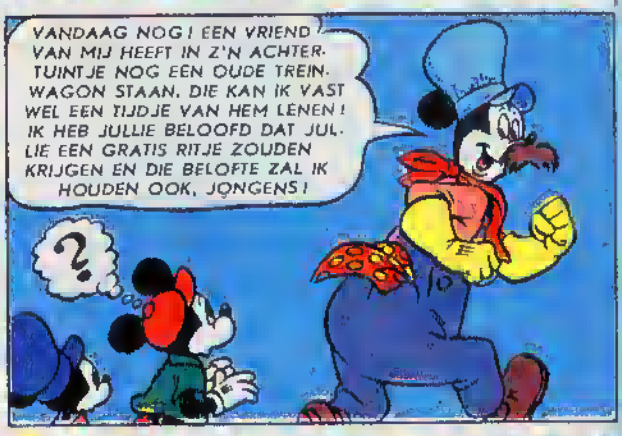
VANDAAG NOG! EEN VRIEND VAN MIJ HEEFT IN Z'N ACHTERTUINTJE NOG EEN OUDE TREIN-WAGON STAAN. DIE KAN IK VAST WEL EEN TIJDJE VAN HEM LENEN! IK HEB JULLIE BELOOFD DAT JULLIE EEN GRATIS RITJE ZOUDEN KRIJGEN EN DIE BELOFTE ZAL IK HOUDEN OOK, JONGENS!
?

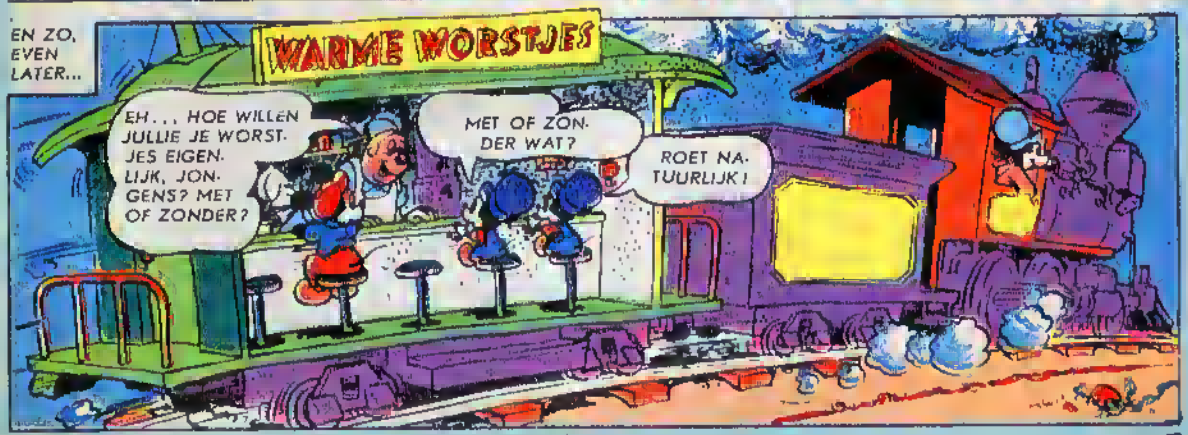
EN ZO, EVEN LATER...
WARME WORSTJES
EH... HOE WILLEN JULLIE JE WORSTJES EIGENLIJK, JONGENS? MET OF ZONDER?
MET OF ZONDER WAT?
ROET NATUURLIJK!

TOM POES EN DE WROKWERKER

DE WROKWERKER HAD HEER BOMMEL'S NACHTHEMD BETOVERD, ZODAT HET ZICH ERG ONVRIENDELIJK TEGENOVER ZIJN EIGENAAR GEDROEG. NA ENKELE NARE ERVARINGEN MET DIT OPSTANDIGE HEMD BESLOOT HEER BOMMEL OM DE WROKWERKER OP TE SPOREN EN HEM TE DWINGEN, ZIJN WERK ONGEDAAN TE MAKEN

GOEDE DAG, NOBELE LIEDEN. WEES WELKOM BIJ MIJN KAMPVUUR! IK BEN HOFMAARSCHALK, GRAAF VAN QUISPELSTAERT. MET WIE HEB IK HET GENOEGEN?
HEER BOMMEL VOND HET NATUURLIJK ERG PRETTIG OM KENNIS TE MAKEN MET EEN ECHTE HOFMAARSCHALK
O... EH... M'N NAAM IS BOMMEL, O.B. BOMMEL. EN DIT IS MIJN VRIEND TOM POES
HEEL PRETTIG U TE ONTMOETEN. O, IK ZIE ER IS NOG IEMAND IN UW GEZELSCHAP
WEL WEL, EEN... EH DAME ZONDER HOOFD! MEVROUW, HOE MAAKT U HET?
LIEVE HELP, DAAR HEB JE MIJN NACHTHEMD!
UW NACHTHEMD..? MAAR DAT IS HEEL MERKWAARDIG. IK HEB NOG NOOIT EEN HEMD MET ZULKE KEURIGE MANIEREN GEZIEN!
JA... EH... AHEM... HET IS DAN OOK HET HEMD VAN EEN HEER, ALS U BEGRIJPT WAT IK BEDOEL
DE GRAAF, DIE EEN KETEL PAP BOVEN HET VUUR HAD GEKOOKT, NODIGDE HEN UIT OM EEN BORDJE MEE TE ETEN
IK ZAL U EVEN BEDIENEN MAAR WACHT.,, UW NACHTGEWAAD IS GELOOF IK AL ZO VRIENDELIJK
INDERDAAD, HET HEMD SERVEERDE DE PAP OP EEN SNELLE...

. . . MAAR ONGEBRUIKELIJKE MANIER
NEE, NIET DOEN. . . ! NIET GOOIEN MET DIE PAH-BLAB!
WE-BLUB-SLIK
O, WAT EEN RAMP! MIJN-HEER DE GRAAF, IK BLOOS VAN SCHAAMTE! ACH WAAROM BRENGT MIJN EIGEN HEMD DEZE SCHANDE OVER MIJN HOOFD
MAAR IK ZAL JE KRIJGEN HUICHELACHTIG HEMD! IK ZAL POEI SLAPPEN VAN JE MA-'KEN! BLIJF STAAN. . .
HAHAHOE! . . . ! WAT VERRUKKELIJK! WAT IS 'T LEVEN VAN EEN WROKWER-KER TOCH HEERLIJK! KIJK DIE GERUITE DOEDELZAK NU OM HET VUUR HEEN RENNEN!
HEE, MAAR WAT GAAT ER NU GE-BEUREN?
VERMOEI U NIET, NOBELE HEER. IK ZAL UW NACHTJAPON WEL EVEN. . .
. . . STRIKKEN MET MIJN LASSO!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 *alleen* voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. *België*: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontetraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1960 Walt Disney Productions.

© 1960 / Marten Toonder / Donald Duck
Alle rechten voorbehouden.

DAT IS MOOI SPEELGOED!

EN TOCH KOST HET NIETS!

Want in èlk pak EXTRA - een wasmiddel dat Moeder bèst kan gebruiken - zit één van de

MEER DAN 80 GRATIS VERRASSINGEN!

Vraag Moeder eens zo'n pak EXTRA te kopen en... kijk wat er uit komt! Dàt is prachtig speelgoed, vind je niet?

Onthoud de naam EXTRA Want zó heet het wasmiddel met in èlk pak een **gratis verrassing!**

EX. 2001.275.186